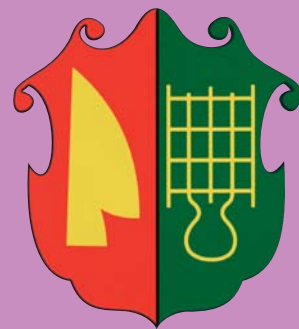

Bořetické *listy*

PROSINEC 2010
ČÍSLO 3

*Koník, hadrová panenka, bílá holubička,
rybí polévka a ponocný, co troubil Ježíška,
ořechy v staniolu a na stromečku hořící svíčka,
dvě křížaly dát do kapsy a čtyři do břicha...*

Oldřich Damborský

Fotogalerie

Mikuláš a čerti v ZŠ

Mikuláš a čerti v ZŠ

Mikuláš a čerti v ZŠ

Fotogalerie

Mikuláš a čerti v ZŠ

Vánoční téma v MŠ - vystoupení dětí pro rodiče

Mikulášská nadílka v MŠ

Mikulášská nadílka v MŠ

Malování ZŠ

Mikulášská nadílka v KD

Fotogalerie

SDH v ZŠ

Zdobení vánočního stromu žáky ZŠ

Vánoční vystoupení žáků MŠ a ZŠ na setkání seniorů

Vánoční vystoupení žáků MŠ a ZŠ na setkání seniorů

Fotogalerie

Lampionový průvod

Běh Bořeticemi

Běh Bořeticemi

Běh za Bořetickým burčákem

Fotogalerie

Běh za Bořetickým burčákem

Stárci hody

Stavění máje

Hody

chasa

Úvodník

Vážení spoluobčané a čtenáři zpravodaje,

jsou tu Vánoce – ne honba za dárky, ale čas adventní, čas klidu a pohody, čas rozjímání a bilancování. Vánoce strávené v rodinách s blízkými či přáteli je ta největší hodnota, kterou jsme snad ještě všichni schopni dát.

V letošním roce jsme opět po čtyřech letech volili nové vedení obce. V patnáctičlenném zastupitelstvu obce se objevilo sedm nových tváří. Na ustavujícím zasedání Zastupitelstva obce zvolení zastupitelé ze svého středu vybrali starostu, místostarostku a členy rady. Nově se volili i předsedové a členové finančního a kontrolního výboru. Rada obce navrhla vytvoření dalších výborů – kulturní komise, stavební komise a redakční rady.

Děkuji všem zastupitelům, kterým nebyl rozvoj obce v uplynulém volebním období lhostejný, a svou práci a účastí na jednáních rozvoj obce podporovali.

Dovolte mi malé ohlédnutí za právě končícím rokem 2010.

Následky finanční krize stále na příjmech obce pocítujeme, přesto se nám dařilo uskutečňovat své plány. V letošním roce jsme získali pro obec v osmnácti podaných žádostech dotace v hodnotě víc jak 10 000 000 Kč.

Podařilo se nám vybudovat dvě dětská hřiště, odhalili

jsme dřevěnou sochu údajného zakladatele Bořetic „vладыky Bořity“, vybudovali jsme novou kamennou cestu u hřbitova, získali jsme dotace na kulturní akce (Burčákový běh, Martinská vína, Vánoční koncert, Vánoční jarmark, Žehnutí mladému vínu).

Nejrozsáhlejší akcí bylo vybudování nových „Bezbariérových chodníků“ v délce 4,5 km, dále vybudování nového veřejného osvětlení na hlavní ulici.

Za aktivní pomoci dětí, žáků a učitelského sboru MŠ a ZŠ jsme vysadili alej šedesáti stromů v trati „Pod Kopcem“.

V příštím roce se chceme zaměřit na dokončení již připravovaných finančně náročných investičních akcí.

Budeme pokračovat v přípravě projektu kanalizace a ČOV, v protipovodňových opatřeních v Kravích horách. Chtěli bychom vybudovat další dvě dětská hřiště, amfiteátr a parkoviště v Kravích horách. Rádi bychom dokončili půdní vestavbu na budově staré školy – tak aby žáci i celý učitelský sbor základní školy byli konečně v jedné budově. V katastru obce chybí několik tisíc stromů, proto chceme vysadit novou alej, která bude začínat u stavebnin. Výsadba podél nových asfaltových cest nám tyto cesty po okrajích zpevní. V příštím roce chceme též pokračovat v připravených cyklostezkových projektech. V rámci spolupráce se starosty pěti okolních obcí vybudujeme pro stále se zvětšující počet turistů informační kiosky.

Výčet akcí na příští rok záleží samozřejmě na finančních prostředcích, které budeme mít k dispozici.

Rád bych touto cestou poděkoval všem spolkům, sdružením, sborům, jednotám a oddílům (jmenovitě sboru dobrovolných

hasičů, kulturní komisi, myslivckému sdružení, sborům Deo Gratis, Světýlko a Svodničan, dechové kapele Horenka, TJ

Sokol – Celtic, tenisovému oddílu, SSR Kraví hora, divadelnímu sboru „Drcloni“, kvartetu zpěvaček z Bořetic, základní a mateřské školy, rybářskému sdružení), občanům a firmám, kteří se podíleli na kulturním dění v obci, a všem, kterým není zvelebování naší krásné obce lhostejné.

Vážení občané a čtenáři, dovolte, abych vám popřál krásné, šťastné a klidné Vánoce a hodně úspěchů, štěstí a pevné zdraví v novém roce 2011.

Václav Surman, starosta

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Paní Marie Vyhňáková, Blučina	za	300 Kč
Paní Zdenka Hajmonová, Bořetice čp. 83	za	200 Kč
Paní Julie Kadlecová, Brno	za	200 Kč
Manželé Jana a Roman Surmanovi	za	400 Kč
Paní Marie Dráždilová, Bořitov	za	1 000 Kč
Paní Stanislava Kučerová, Řícmanice	za	500 Kč
Manželé Fišarovi, Bořetice čp. 376	za	100 Kč
Paní Marie Kalvodová, Žatčany	za	300 Kč
Pan Oldřich Jedlička, Bořetice čp. 79,	za	5 000 Kč
Pan JUDr. Jan Machač, Brno	za	500 Kč
Paní Drahomíra Dundálková, Brno	za	200 Kč
Ing. Svatava Padalíková, Moravský Krumlov	za	5 000 Kč
Manželé Habřinovi, Bořetice čp. 330	za	500 Kč
Paní Marie Beránková, Tvarožná	za	250 Kč

Omlouváme se paní Marii Petráskové, Bořetice čp. 368, za chybné uvedení darované částky, správně je 1 000 Kč.

Děkujeme všem.

Informace z jednání zastupitelstva

Usnesení z I. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice, konaného dne 14. prosince 2010

Zastupitelstvo bere na vědomí:

- ad 3) zprávu z jednání Rady obce Bořetice od ustavujícího veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice
- ad 4) kontrolu plnění usnesení z posledního veřejného zasedání ZO
- ad 5) neschválení pořizování zvukového záznamu ze zasedání zastupitelstva
- ad 7) informaci rady o zřízení komisi rady obce
- ad 20) kulturní kalendář obce na rok 2011
- ad 21) plán zasedání zastupitelstva a rady, termíny uzávěrky Bořetických listů

Zastupitelstvo zvolilo:

- ad 2) návrhovou komisi: Ing. Marek Polák, Vojtěch Bystřický

Ověřovatele zápisu:

Vladimír Langer, Mgr. Jaromír Hamala

Zastupitelstvo schválilo:

- ad 1) program jednání I. veřejného zasedání včetně nově navržených bodů: 6c) schválení zřízení stálé komise pro výběrová řízení

- ad 6a) zřízení finančního výboru ve složení: předseda: Mgr. Jaromír Hamala, členové: Jarmila Janošková, Marie Michalová, Ing. Jiří Michna, Bc. Alena Újezdská, Jiří Kuchyňka, Ing. Petr Machač

- ad 6b) zřízení kontrolního výboru ve složení: předseda: Ing. Marek Polák, Milan Foler, Mgr. Petr Zemánek, Václav Petrásek, Ing. Stanislav Novák

- ad 6c) zřízení stálé komise pro výběrová řízení ve složení: Ing. Libor Popovský, Milan Herůfek, Ing. Václav Kadlec, Ing. Karel Mikulica, Ota Ševčík, Ing. Jan Michal, Vojtěch Bystřický, Jaroslav Procházka

- ad 8) měsíční odměny a příplatky poskytované nevolněným členům zastupitelstva, členům rady a předsedům komisí a výborů takto:

Místostarosta	11 000 Kč
Člen rady	1 480 Kč
Člen zastupitelstva	540 Kč
Předseda výboru a komise rady	1 300 Kč
Při souběhu funkcí náleží odměna pouze jedna, a to vyšší.	

- ad 9a) zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 2584/1 a p.č. 133/13 o celkové výměře 36 m²

– nový pozemek p.č. st. 786 – zastavěný lisovnou

- ad 9b) zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 2584/1 – ost. plocha ke vstupu na vlastní pozemek St. a M. Popovských

- ad 10) výkup pozemku PK 1547 od Kláry Gálové, Bořetice č. 378 za cenu 100 Kč za 1 m² s tím, že veškeré náklady spojené s převodem kromě daňové povinnosti hradí obec.

- ad 11a) zástupce do HANTÁLY a.s. Václav Surman,
Ing. Petr Zemánek

- zástupce do Vak Břeclav, a.s. Václav Surman
koordinátor pro ÚP Obce Bořetice Václav Surman

- ad 12) konečné znění změny č. 4 územního plánu obce Bořetice

- ad 13a)

ústřední inventarizační komisi ve složení:

JUDr. Jana Zemánková, Jana Hluchá, Ing. Libor Popovský

dílčí inventarizační komise ve složení:

knihovna a KD

Dagmar Popovská, DiS., Ing. Lenka Bukovská,
Andrea Kobzová

pozemky a budovy

Jiřina Odstrčilová, Milan Herůfek, Mgr. Jaromír Hamala
ZŠ a MŠ

Ing. Jiří Michna, Ing. Stanislav Novák, Vojtěch Bystřický
dílna, hasičská zbrojnice, smuteční síň, sběrný dvůr
Ing. Marek Polák, Václav Petrásek, Vladimír Langer,
Jaroslav Procházka

- ad 13b) inventarizační směrnici obce Bořetice pro rok 2010

- ad 14) příspěvek na financování systému IDS JmK na rok 2011 v celkové výši 67 000 Kč

- ad 15 a) dotaci sdružení Deo Gratias na činnost s mládeží ve výši 30 000 Kč

- ad 15b) dotaci TJ Sokol, oddíl kopané, na energie, údržbu pozemků a budov a činnost s mládeží ve výši 100 000 Kč

- ad 15c) dotaci Římskokatolické farnosti Bořetice na projektovou dokumentaci k opravě střechy kostela ve výši 30 000 Kč

ad 15d) příspěvek na odstranění povodňových škod obci Heřmanice ve výši 10 000 Kč

ad 16) rozpočtové opatření č. 5/2010

ad 17) zplnomocnění Radě obce Bořetice ke schválení rozpočtového opatření č. 6/2010 v plném rozsahu s tím, že schválené rozpočtové opatření bude předloženo dalšímu zasedání Zastupitelstva k informaci. Rada obce může poskytnout půjčku TJ Sokol za předpokladu dostatku finančních prostředků a splnění podmínek.

ad 18) rozpočtové provizorium na rok 2011 takto:
Ve smyslu ust. § 13 z.č. 250/2000 Sb., v plat. znění do

doby schválení rozpočtu na rok 2011, tj. nejpozději do 30. 1. 2011 bude obec hradit běžnými příjmy roku pouze běžné výdaje na správu a provoz obce a obecního úřadu ve výši maximálně 1/12 rozpočtu roku 2010 a bude hradit měsíční splátku úvěru.

ad 19) rozpočtový výhled na léta 2012–2013

ad 22) rozesílání dokladů k pozvánce na zasedání zastupitelstva členům e-mailovou poštou (jedná se o materiály, které vyžadují ke správnému rozhodnutí bližší seznámení – rozpočty, rozpočtová opatření, žádosti o prodeje pozemků včetně snímků atd.).

JUDr. Jana Zemánková

Výsledky voleb do Zastupitelstva obce Bořetice, konaných ve dnech 15.–16. října 2010

Zvolení členové

Jméno a příjmení	Počet hlasů
Václav Surman	339
JUDr. Jana Zemánková	259
Ing. Lenka Bukovská	256
Ing. Jiří Michna	252
Ing. Libor Popovský	236
Milan Herúfek	235
Ing. Marek Polák	234
Jiřina Odstrčilová	202
Ing. Stanislav Novák	197
Mgr. Jaromír Hamala	180
Dagmar Popovská, DiS.	175
Václav Petrásek	168
Jaroslav Procházka	164
Vojtěch Bystřický	163
Vladimír Langer	135
Počet zapsaných voličů	1 071
Počet vydaných obálek	674
Účast voličů	62,9 %

Usnesení z ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Bořetice, konaného 5. listopadu 2010

Zastupitelstvo obce Bořetice zvolilo:

ad 3)
starostou obce Bořetice: pana Václava Surmana,
místostarostou obce Bořetice:
paní JUDr. Janu Zemánkovou
členy Rady obce Bořetice: pana Ing. Jiřího Michnu
pana Ing. Libora Popovského
paní Ing. Lenku Bukovskou

Finanční výbor

předseda Mgr. Jaromír Hamala
členové Jarmila Janošková, Marie Michalová,
Ing. Jiří Michna, Ing. Petr Machač,
Jiří Kuchyňka, Bc. Alena Újezdská

Kontrolního výbor

předseda Ing. Marek Polák
členové Milan Foler, Mgr. Petr Zemánek,
Václav Petrásek, Ing. Stanislav Novák

Stálá komise pro výběrová řízení

předseda Ing. Libor Popovský
členové Ing. Václav Kadlec, Ing. Karel Mikulica,
Ota Ševčík, Ing. Jan Michal,
Vojtěch Bystřický, Milan Herúfek

Přestupková komise

předseda JUDr. Miroslav Hlávka
členové Bc. Lucie Procházková, DiS.,
JUDr. Jana Zemánková, František Kobza

Kulturní komise

předseda Alexandra Cimbálková
členové Jarmila Janošková, Ing. Lenka Bukovská,
Dagmar Popovská, DiS., Andrea Kobzová, Bc. Lucie Procházková,
DiS., Jana Hluchá, JUDr. Jana Zemánková,
Jana Procházková, Václav Petrásek

Stavební komise

předseda Ing. Libor Popovský
členové Ing. Václav Kadlec, Ing. Karel Mikulica, Ota Ševčík, Ing. Jan Michal,
Vojtěch Bystřický, Jaroslav Procházka

Redakční rada BL

předseda Václav Surman,
členové Mgr. Marie Hamalová, Ing. Kateřina Michnová, JUDr. Jana Zemánková, Jana Procházková

Jana Zemánková

Pohled z povzdálí

Přestože jsem na rozdíl od svých dvou sourozenců v Bořeticích nena-rodila, z povzdálí sleduji tuto obec už hezkou řádku let. Deset let se nedá zapomenout ani vymazat z mysli a přiznávám, že si dobu nejranějšího dětství stále ráda připamatovávám.

Ačkoliv vědomí pracuje k zapomenutí, dodnes mi v paměti utkvěla řada jmen mých bývalých spolužáků, s nimiž jsem absolvovala první až pátou třídu a posléze obřečela den, kdy se rodiče odstěhovali do otcova nového působiště. U mnohých vrstevníků, spolu se zafixovanými jmény, mi zůstala v paměti i jejich tehdejší dětská tvář. Ale zub času je neúprosný. Někteří již nejsou mezi námi a s ostatními bychom se po tolika letech jen stěží navzájem poznali.

Dávno to nejsou Bořetice mého dětského věku a málokdo z místních občanů si dokáže uvědomit, jakou pozitivní proměnou tato starousedlická vinařská obec od konce války prošla. Zejména v poslední době je duch čínorodosti vidět na každém kroku. Obec dobře hospodaří s penězi, nebojí se rozumně investovat, ale především věnuje pozornost nejmladší generaci. Vytváří jí takové podmínky, aby se po ukončeném vzdělání do obce ráda vracela. Převážná většina občanů tuto snahu chápe a sama přikládá ruce k dílu. Působila jsem v několika obcích tohoto kraje, **ale nikde jsem se s takovým spontánním přístupem ke zvelebování obce nese- tkala.** Co všechno se v Bořeticích v posledních letech vybudovalo, to vědí místní občané nejlépe sami. Z pohledu nestranného pozorovatele právě toto čínorodé období kdysi malou, nepříliš známou vesnici jižní Moravy doslova katapultovalo do obecného povědomí – jako vyspě-

lou a známou vinařskou obec.

K napsání těchto řádků mě vedla skutečnost, že právě v tomto roce uběhlo sto let od narození mých rodičů, kteří v Bořeticích strávili deset let života (1940–1950). Před přistěhovaním znali život na vesnici jen z obrázků a vyprávění, avšak jejich počáteční nedůvěřivost se za deset let jejich působení přetavila v netajenou celoživotní náklonnost. Zamílovali si tuto obec i její srdečné obyvatele, získali tu řadu přátel, což dokazuje matčin deník, jenž se stal podkladem k pozdějšímu prozaickému zpracování zamýšlené knihy. Věty z jejího deníku potvrzují, jakou proměnou obec Bořetice prošla. Není bez zajímavosti některé úryvky citovat:

Červenec 1940 ...Bylo po vydatném dešti. Ulice, jimiž náš stěhovací vůz vesnicí projížděl, byly hrbo- laté, nedlážděné. Děti se brouzdaly v blátivých kalužích a udivovalo mě i jejich oblečení. Děvčátka byla oblečena podobně jako dospělé ženy v upnutých živůtcích a řasených sukničkách, hoši se cákali v kalužích oblečení v trenýrkách s delšími nohavičkami a v košilích bez límce. Tehdy jsem ještě netušila, s jak nádhernými, bohatě vyšívanými místními kroji se brzy seznámím...

...Zastavili jsme na křižovatce u transformátoru, aby se manžel zeptal dětí, kterou ulicí se nejsnáze dostaneme ke škole. Mezitím mi padl pohled na malý rybníček za transformátorem, v jehož zažloutlé vodě plavalo velké hejno hus. Pomyslela jsem si, že když nic jiného, vody tu bude dost. Za několik minut jsme s veselým povykem děti dojeli k jednopatrové oprýskané budově s hrdým nápisem OBECNÁ ŠKOLA. U školy již na nás mávala klíčky zdejší školnice, paní

Michnová, která se mě později i s mojí malou dcerkou ochotně ujala. Řidič zacouval k hlavnímu vchodu a zastavil v další veliké louži zasa- hující až doprostřed ulice. V té se opět máchalo několik hus s odrost- lými housaty.

Naštěstí pro nás zadní kola nákladáku dosáhla na suchý cih- lový chodník, takže jsme nábytek s pomocí ochotných mladíků vyta- hali z korby vozu se suchýma noha- ma...

...Prostřednictvím milé a šikov- né dcerky školnice jsem pochopila, že se změnou bydliště budu muset zapomenout na řadu běžných domácích stereotypů. To nejneprí- jemnější překvapení na mě čekalo již příští den... voda. Jak jsem se myšlela. Ještě nedávno stačilo, abych otočila kohoutkem a mohla se napít, napustit vodu na vaření nebo zvolit vedlejší kohoutek a omýt si ruce teplou vodou nebo natočit vodu do vany. To vše bylo najednou nedo- sažitelným požadavkem. V tu chví- li mě napadlo, že tu trochu v láhvi z brněnského vodovodu bych si měla postavit někde do vitríny a chodit se na ni dívat jako na zázrak. Pokud jsme se chtěli napít, umýt a uvařit, museli jsme si vodu nejdříve donést ze vzdálené studny od Jedličků. Na tu brněnskou jsem žehrala, avšak najednou, i když místní voda byla nepatrně nahořklá, jsem si jí začala opravdově vážit. ...Zpočátku jsem si připadala, jako bychom přistáli na jiné planetě, ale na druhé straně jsme s mužem poznali tolik milých, vstřícných a dobrosrdečných lidí, s nimiž bychom se nikdy nese- tkali...

Tolik namátkou pár vět z mat- čina deníku, která svým způsobem jen potvrzují a dokreslují některé mé postřehy. Více snad někdy příště...

Mgr. Hana Šandová-Mondeková

Máme nové chodníky

V posledních týdnech většina z nás vyzkoušela, jak se chodí nebo jezdí s kočárky po nových bezba-

riérových chodnicích. Pravda, po vydatném sněžení v poslední době nebyl jejich stav ideální, ale vězte, že

obec připravuje plán, jak chodníky v zimě co nejrychleji po ukončení spadu sněhu uklidit. Byli bychom

rádi, kdyby nám s tím pomohli také vlastníci okolních nemovitostí.

Na nové – lepší – podmínky se velmi lehce zvyká a troufám si tvrdit, že tuto finančně i krátkostí dodavatelských lhůt náročnou akci budou za pár týdnů všichni naši občané a návštěvníci obce zvláště považovat za naprostou samozřejmost. Budeme rádi, pokud tomu tak bude. Jenom bych si troufla upozornit, že chodníky jsou opravdu určené k chůzi, a to včetně chůze s kočárky nebo s dětmi na různých odstrkovadlech a dětských vozítkách. Chodníky jsou projektované také pro co největší bezpečnost uživatelů tak, aby chodci přišli co nejméně do styku s vedlejšími komunikacemi, kde vládne cílý provoz. Parkuje-li na chodníku auto a chodec musí auto obejít a vstoupit do vozovky, je veškerá bezpečnost tatam. Náhlé vstoupení do vozovky je daleko nebezpečnější než chůze po kraji (tom správném) komunika-

ce. Bohužel auta parkují na nových chodnicích jako na starých, někdy je to z důvodu špatného technického stavu vozidla, někdy proto, že si vlastník vozidla dosud nestihl přizpůsobit místo před svým domem třeba k šikmému stání mimo chodník, a v některých případech takto parkují občané, kteří se úporně snaží dodržovat co nejméně norem a předpisů, pokud to není v jejich prospěch. Bohužel i takových občanů a podnikatelů v obci pár máme.

Chtěli bychom všem vám, kteří opravdu nemáte svá vozidla kde parkovat tak, abyste nenarušovali bezpečnost silničního provozu, nabídnout ze strany obce pomoc. Za příslušný poplatek vám zajistíme parkování tam, kde je to povoleno a z hlediska bezpečnosti neškodné, případně zajistíme parkování po dohodě s firmami, které prostory k parkování mají. Pokud by některým vytrvalcům tato vysvětlení

nestačila, tak vezte, že chodník je veřejné prostranství obce a užívání veřejného prostranství ke zřízení opakovaného parkování, skládkování, uložení stavebního materiálu a podobně podléhá poplatku za užívání veřejného prostranství podle obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích č. 1/1998. Protože se ale na chodnicích nesmí stát, a to ani částečně, poplatky za užívání veřejného prostranství za trvalé parkování vozidla na chodníku nepřichází v úvahu. Co však v úvahu přichází, je pokuta udělená orgány Policie ČR. Podnět orgánům Policie může podat kterýkoliv občan. Policie již přislíbila na tato upozornění provést patřičné reakce.

Starejme se tedy o to, aby obecní chodníky sloužily účelu, pro který byly zbudovány, a aby byly bezpečné. Přispět k tomu můžeme všichni.

*Jana Zemánková
místostarosta*

Od Vrbice pomaleji

Jistě jste si všimli, že pár metrů za obcí směrem na Vrbici vyrostla na silnici umělá překážka – správně vyvýšený příčný práh. Jezdíme přes něj od 11. října. Záměrem je donutit řidiče, aby při vjezdu do obce zpomalili na předepsaných 50 km/hod. A to i při výjezdu – jak bude níže uvedeno, více přestupků spáchali řidiči při výjezdu než při vjezdu do obce.

Vybudování prahu předcházelo statistické měření dopravy od 1. do 31. července 2008, tedy v měsíci se silným provozem. Některé výsledky jsou natolik zajímavé, že stojí za zve-

řejnění.

Průměrně za toto období do obce vjelo 550 a z obce vyjelo 555 řidičů denně s průměrnou rychlostí 56 km/hod. Rychlost překročilo 69 % z nich.

Řidiči častěji překračovali rychlost při **výjezdu z obce** (77 % a 59 km/hod). Při vjezdu do obce jen 60 % z nich, a to rychlostí 53 km/hod průměrně.

„Hvězdou“ se stalo jednostopé vozidlo, které vyjelo z obce rychlostí 154 km/hod.

Největší překročení rychlosti bylo v úseku 00.00 až 04.00 hod při

výjezdu z obce – průměr 63 km/hod.

Je zajímavé, že v obou směrech výrazně klesala rychlost o sobotách (do obce na 50,9 km a z obce na 55,6 km). Nejvyšší byla o pátcích. Vkrádá se myšlenka, jaký podíl na snížení rychlosti měly skupiny cykloturistů.

Na základě tohoto vyhodnocení bylo doporučeno zpracovat návrh na omezení rychlosti projíždějících vozidel a 11. října letošního roku byl zrealizován. V létě 2011 chceme zveřejnit ohlasy občanů žijících pod výjezdem na Vrbici o tom, jaké toto opatření podle nich přináší výsledky.

Vtípek

Na Vánočním jarmarku sděluje jeden bořetický podnikatel druhému... „Jedu se svým žihadlem po dálnici 190 za hodinu a vidím, že mě honí policie. Řekl jsem si – trochu je, panáčky, pohoním a přidal jsem na 280. Pak jsem si vzpomněl, že u sebe nemám víc jak 20 klacků a zastavil jsem. To bys nevěřil, co mě ten policajt řekl: „Mám dobrou náladu, protože za čtvrt hodiny mi končí služba... Řeknete-li mě výmluvu, jakou jsem ještě neslyšel, můžete jet dál.“

„A co ty na to?“

„No, mě nic blbýho nenapadlo, tak mu říkám: „Víte, mě před třemi dny utekla žena s policajtem, a jak jsem vás viděl, jak mě dýcháte na záda, tak jsem si myslel, že mi ji veze vrátit!!!“

Ubytovací poplatky

Blíží se termín splatnosti poplatku z ubytovací kapacity podle obecně závazné vyhlášky č. 5/2007. – 31. 12. 2010.

Dovoluji si upozornit, že při úhradě poplatku, ať již na pokladně OÚ Bořetice, nebo bezhotovostně, je poplatník povinen sdělit správci poplatku všechny skutečnosti rozhodné pro vyměření a výpočet poplatku, zejména počet využitých lůžkových míst, případně při platbě paušální částkou počet lůžek v ubytovacím zařízení. Ubytovatel je rovněž

povinen ohlásit jakékoliv změny v rozhodných skutečnostech.

Kontrolní výbor provede v roce 2011 kontroly správnosti odvedených poplatků, a to buď podle ubytovací kapacity, nebo podle ubytovací knihy, tak jak si platbu jednotliví ubytovatelé zvolili. Dovoluji si upozornit všechny podnikatele, kteří inzerují ubytovací služby na webových stránkách, že se nepřihlášením a nezaplacením poplatku v termínu vystavují sankcím uvedeným v obecně závazné vyhlášce. Sankci se vysta-

vují rovněž nesprávným ohlášením počtu lůžkových míst, případně sdělením nižší kapacity ubytovacího zařízení. Právě webové stránky nabízející ubytovací služby v Bořeticích jsou jedním z podkladů pro provádění kontrol, protože nám dávají celkem jasný přehled o tom, jaká je kapacita ubytování v Bořeticích, a také o tom, kdo se k poplatkové povinnosti dosud nepřihlásil.

Jana Zemánková
místostarosta

Likvidace odpadů v obci – stav a výhled

Nový sběrný dvůr pracuje již osm měsíců. Nyní jej čeká prověrka v náročném zimním počasí.

Můžeme popravdě zveřejnit, že většina občanů pochopila potřebu třídít odpady. To nemůže změnit ani ta malá část, která si stále pleťe určení kontejnerů. A měli bychom v nastoupeném vydržet, protože likvidace směsného odpadu se oproti tříděnému ještě více prodražuje. Pár příkladů dopadu v Kč u nesprávného uložení do směsného odpadu:

Odpad	Cena ve směsném odpadu*	Správné uložení	Cena	Rozdíl
3 ks lahví	2,05 Kč	zvon na sklo	0,65 Kč	1,40 Kč
1 kg folie	2,05 Kč	kontejner plasty	0,0 Kč	2,05 Kč
15 kg čerstvý plevel	30,75 Kč (nelze jinak)	po proschnutí kontejner dřevo	max. 6,2 Kč	31,50 Kč

*cena maximální, ve 2. pololetí, včetně dopravy

Pro představu: zapomene-li každý druhý uživatel sběrného dvora pokaždé v pytlí se smetím tři lahve, zvýší to za rok náklady o 1 600–1 900 Kč.

Některé změny a žádosti na občany o další vytrídění

Papír

- noviny s časopisy a propagačními letáky bereme zvlášť, nejlépe svázané
- žádáme o sešlapávání krabic
- zvláště prosíme o vyhození folií a polystyrenu z krabic

Plasty

- nově se u kontejneru s PET lahvemi budou skladovat zelené bedny, vinařské bedny, plastové kbelíky, barely, kanystry
- stále do plastů nepatří pryž, všechny plastové trubky, výrobky z PVC a zatím ještě i polystyren a velké kusy, např. zahradní nábytek

Dále žádáme občany o lámání polystyrenu na menší kousky před vhozením do směsného odpadu kvůli snížení objemu.

Směsný odpad kusový

- vozte na vozíku volně, v krabicích nebo bednách, aby byl roztržitelný. V neprůhledných pytlích již nelze dotřídít. Pro občany je nevhodnější, ale ne vždy proveditelné, vytrídít odpad hned po jeho „vynesení z kuchyně“.

V okolí existují firmy, který odvezou jakoukoliv směs odpadu. Ten jde buď na skládku (pro nás za 2 Kč/kg) nebo jej vytrídí samy a zužitkují, ale cena je tak vysoká, že by obecní rozpočet krvácel.

Bioodpad

- brzy bude patřit mezi draze likvidovatelné odpady. V roce 2011 otestujeme, kolik jej v obci občané vyprodukují. Zatím se z něj

vytrídí dřevnaté a suché plevele a bude se pravidelně odvázet na hnojiště. V připravované celorepublikové vyhlášce bude asi upřednostněno kompostování za úplat.

Elektroodpad (správně zpětný odběr elektrospotřebičů)

- odebírá se bezplatně, ale kompletní. Svozové firmy přísně kontrolují kompletnost zejména u televizorů, ledniček, mrazáků a praček. Při posledním odvozu nechaly na dvoře 4 ks televizorů .

Stavební odpad

- nepatří do vyhlášky o komunálním odpadu a obec má právo za jeho likvidaci vybírat zvláštní poplatek. Platí usnesení zastupitelstva z r. 2009 o poplatku 150 Kč za množství odpovídající vozíku za osobní auto. Prakticky se jedná o váhu od 1q nahoru – tedy

i za součty menších množství přivezených v jeden den.

Ze sběrného dvora jsme jen ve 3. čtvrtletí zlikvidovali přes 20 t směsné suti (přes 10 000 Kč) a přes 28 tun suti separované (6 800 Kč).

Obecní úřad připravuje řešení ve formě oploceného místa – otevřeného 2krát do týdne, kde by se separovaný stavební odpad sypal na zem a jen sypké zbytky by se házely do kontejneru. Kusová suť by se za tři roky podrtila

a využila na opravu cest. Nový systém by byl levnější pro obec i občana.

Likvidace odpadů v obci bude stále náročnější a dražší – proto se bez uvědomělého přístupu občanů neobejdeme.

Vysloužilé elektrospotřebiče jen ke specialistům

Radí kolektivní systém ELEKTROWIN

Může se Vám zdát, že z nefunkčního elektrospotřebiče se dá ještě ledacos využít – šroubek, klička, motor, kompresor – víte ale, co tím můžete způsobit?

Ke zpracování elektrozařízení musí firmy získávat obtížně souhlas krajského úřadu – musí splnit spoustu podmínek – stavební úpravy v dílnách, technické vybavení, odbornou způsobilost. Při demontáži musí dodržet zákonem stanovený postup, odejmout všechny části obsahující nebezpečné látky tak, aby neohrozily ani zdraví, ani životní prostředí.

Nebezpečné? Ano, ale jen při nezáprávném zacházení

Elektrospotřebiče obsahují také látky, jakými jsou kadmium, rtuť, olovo, šestimocný chrom, polybromové bifenyly nebo azbest.

V chladničkách se nacházejí **freony** – a to jak v chladicím okruhu, tak také v izolační pěně v korpusu chladničky. Pokud dojde k poškození okruhu, např. odstřížením kompresoru nebo chladicí mřížky, uniká nejen olej, ale také freon do ovzduší. Důsledky freonu v ovzduší jsou obecně známy – zamezuje vzniku ozonu.

Kadmium je toxická látka, která se dříve hojně využívala k ochraně kovů před korozi – především v elektrotechnickém průmyslu. Do těla se dostává potravou a dýcháním. Ukládá se v ledvinách a játrech, které poškozuje. Může také způsobit chudokrevnost a osteoporózu. Patří také mezi karcinogenní látky.

Rtuť je jediným kapalným

kovem a je velmi toxická. Usazuje se v ledvinách, játrech a slezině. Při jednorázové dávce vyvolává bolesti břicha, zvracení a průjem. Při dlouhodobém vystavení dochází k vypadávání vlasů, chudokrevnosti, revmatismu či onemocnění ledvin.

Šestimocný chrom poškozuje dýchací cesty. Při dlouhodobém vystavení účinků vznikají na kůži ekzémy a vředy. Může vyvolat rakovinu plic.

Azbest je silně karcinogenní látka. Je totiž složen z velmi jemných vláken, které se při vdechování zabodávají do plic a postupně mohou

vyvolat fibrózu nebo rakovinu. Na jiných místech těla může vyvolat rakovinné bujení zvané mezoteliom. Na azbest narazíte ve starých sporácích nebo pračkách.

Stojí to za to?

Pro to, aby nedocházelo k poškozování zdraví a životního prostředí, uložila EU výrobcům, aby tyto látky již nadále nepoužívali nebo jejich použití omezili na minimum.

Ve starších spotřebičích jsou ale stále! Pokud z takového spotřebiče někdo odmontuje to, co chce jednou použít, vystavuje sebe a své okolí zdravotnímu riziku.

Dalším nepříjemným důsledkem neprofesionálního rozebírání vysloužilých elektrospotřebičů je fakt, že k bezplatnému zpětnému odběru je možné **odevzdávat pouze kompletní spotřebiče**. Za ty nekompletní platí obec jako za nebezpečný odpad!

Odevzdávejte na místa zpětného odběru pouze kompletní spotřebiče!

Chráníte tím zdraví sobě i svému okolí!

Seznam míst zpětného odběru naleznete na www.elektrowin.cz.

Nejbližší místo zpětného odběru pro bořetické občany je náš sběrný dvůr.

Provozní doba obecního úřadu „VÁNOČNÍ SVÁTKY“:

Čtvrtek	23. 12. 2010	7:00 – 11:00 hodin
Pondělí	27. 12. 2010	7:00 – 17:00 hodin
Úterý	28. 12. 2010	7:00 – 15:30 hodin
Středa	29. 12. 2010	7:00 – 18:00 hodin
Čtvrtek	30. 12. 2010	7:00 – 15:30 hodin
Pátek	31. 12. 2010	7:00 – 09:00 hodin

Smetáky

Problém domácího odpadu, který nás dnes každodenně pronásleduje, naši předci snad až do skončení druhé světové války téměř neznali. Vše co hořelo, se ztopilo. Nepotřebné železné předměty kovář překul v nové výrobky. Rostlinný odpad a popel se dával na hnojiště a následně použil ke hnojení polí. Oblečení se neustále opravovalo – látalo a přešívalo, a pokud se nehodilo ani k tomu, ženy je rozstříhaly na pentličky a pletly z nich koberce. Co se dalo vypárat, to se vypáralo a znovu se upletlo něco nového. Svetr, rukavice, ponožky anebo třeba bačkory. Cihly z bouraček se očistily a znovu použily. Staré použité nepálené cihly lidé vyvážely na písčité pole ke zúrodnění půdy. Svou cenu mělo i kamení posbírané na poli, neboť ho v našem kraji bylo nedostatek a dávalo se do základů domů. Zkrátka si nevzpomenu na nic, co by bylo zbytečné a nepoužitelné.

První skládky pevného domovního odpadu, neboli smetáky, jak se tomu začalo později říkat, začaly vznikat po válce. Po vybombardování Bořetic bylo odpadu více, a tak se, zpočátku nenápadně, začala zavážet „Luža“. Doškové střechy již v Bořeticích nebyly. Nebezpečí požáru bylo tedy podstatně menší. Tato požární nádrž tak sloužila jen k máchání vodní drůbeže a „lotrováním“ děcek.

Když se Luža bezesbytku zavezla, vybudovalo se zde později autobusové nádraží a nepotřebný odpad se začal vozit na Příhon. To byl široký příkop podél silnice k Velkým Pavlovicím, kde se pásly husy a jiná domácí zvířata. Kdysi se tudy skutečně asi přiháněl dobytek na pastvu na nivy (dočasně neoseté pozemky) při trojhonném osevním postupu. Později se zde položila kanalizace a dnes jsou zde rodinné domky, bytovka a budova bývalého Svazarmu, dnes firmy MANEX. Později se začal vozit domovní odpad „Pod Spieglovo“. To byl hluboký a široký příkop (nebo spíše rokle) mezi dneš-

ní silnicí k Němčičkám a dnešním sklepem Franty Šafránka. Ještě dříve zde pravděpodobně vedla cesta od dnešního domku Arnošta Zedníka ve směru k domku Jana Fišara (dnes zde bydlí Kobzovi) okolo Valového, Zemánkového až po mlýn. Spieglovi v této rokli měli zahradnictví. Skleníky, pařeniště, záhony a malou nádrž na vodu, která zde po celý rok vytékala z břehu. Pak strýc Spiegel odešel pracovat na „Drahu“ kde pracoval až do důchodu a tento pozemek zůstal nevyužitý. V letech 1960–1961 se zde položila kanalizace a následně se rokline postupně zavážela domovním odpadem.

Koncem šedesátých let až do roku 1974 bylo v místech, kde je dnes rybník Olina Sadílka až po silnici, zelinářství tehdejšího zemědělského družstva. Družstvo tu v pařeništích na 6 ha pro Frutu Podivín pěstovalo přísadu, zejména rajčat, ale i celý sortiment ostatní zeleniny na drobný prodej místním občanům. Součástí tohoto zelinářství byla i malá vodní nádrž na zalévání. Po sloučení družstev se změnila koncepce družstva, zelenina se přestala v Bořeticích pěstovat, a tak se nepotřebná vodní nádržka postupně začala zavážet domovním odpadem. Dnes je zde malý březový hájek před Myslivnou.

V bezprostřední blízkosti našich katastrálních hranic v lese se koncem šedesátých a v první polovině sedmdesátých let prováděly velké průzkumné vrty do hloubky více než tři kilometrů. Vrt „K I“ byl v lese vedle asfaltové silnice, již v katastrálním území Kobylí. Dnes je zde vysazen nový lesní porost. Druhý vrt byl těsně u lesa při příjezdu od rozhledny, již v katastrálním území Němčičky, protože cesta tvoří katastrální hranici. Dnes zde bývá občas skládka vytěženého dřeva. Tyto vrty potřebovaly velké množství vody na vyplavování vyvrtné zeminy z vrtu. Voda se čerpala z Trkmanky do železných nádrží u vrtu. Použitá voda s vyplaveným

bahnem se pak usazovala ve vybudovaných sedimentačních jímkách. Jednou se tato kalová jámka protrhla a jílovité bahno vyteklo do němčičského lesa. V Němčičkách z toho byl velký rozruch, a tak „naftaři“ věc vyřešili tak, že přehradili bořeticou Zmolu a začali výplach z vrtu pouštět sem. Později se ukázalo, že by v případě větší bouřky mohlo dojít i zde k jejímu protržení. Hráz se proto začala zpevňovat navážením pevného domovního odpadu. To byl začátek konce bořeticke Zmole.

Po sloučení družstev Bořetice, Němčičky a Velké Pavlovice se PDO (pevný domovní odpad) vozil na skládku při silnici z Velkých Pavlovic do Němčiček. Zde byla skládka Drůbežářských závodů, která byla později rekultivována a vysazeny lesní dřeviny. Další velká skládka PDO byla v Němčičkách ve Zbavcích nad Puclejtou u polní boudy pracovníků JZD, kteří pracovali ve vinohradech. Protože k boudě vede asfaltová cesta a hned vedle byl prudký svah k silnici Pavlovice-Němčičky, PDO se sypal dolů ze svahu bez větší potřeby neustálého rovnání odpadu, což bylo výhodné. Na veřejných schůzích v Němčičkách se však brzy začaly vznášet protesty občanů, že skládka zapáchá, množí se potkani apod. Takže se musel problém PDO znovu řešit. Družstvo nebylo producentem PDO, ale provádělo většinu formanek na odvoz odpadu. Vedoucí pracovníci JZD z Němčiček byli většinou i funkcionáři v obci a problém přenášeli i na porady a do představenstva. Družstvo se tímto problémem muselo zabývat. Kritika obcí totiž směřovala na Družstvo. Občané Němčiček družstvu vytýkali, že v jejich katastru JZD vysadilo nejvíce vinic, čímž chemickou ochranou vinic nejvíce znečišťuje jejich životní prostředí. Navíc jsme si z Němčiček udělali centrální smetiště, kam vozíme PDO nejen místních obyvatel, ale především i obyvatel V. Pavlovic a Bořetic, kterých je několikrát více jako místních.

V družstvu měl na starosti ochranu rostlin Ing. Franta Hádlik, který bydlel v Němčičkách (po jeho odchodu do důchodu pak Ing. Milada Vyskočilová). V jeho náplni byla i likvidace obalů od chemických prostředků. Ta se prováděla spalováním na jednom místě v Hantálech. Tato místní trať je v katastru Velkých Pavlovic a je vzdálena několik kilometrů od všech okolních obcí. Předpokládalo se proto, že by nemusely mít námitky, aby se zde zřídila skládka, ani MNV Velké Bílovice, Bořetice a Vrbice. Navíc zde byl prostor po vytěžené zemině, která se těžila na násy při budování dálnice. Družstvo pak v rámci programu kontejnerizace

pořídilo dva přepravníky kontejnerů a 20 kovových kontejnerů, které byly později rozděleny obcím a částečně slouží doposud. To vše předcházelo později založené akciové společnosti na likvidaci domovního odpadu HANTÁLY.

Velkým předělem v odpadovém hospodaření obce bylo vybudování sběrného dvora. Nejprve provizorního a pak nového, kde dochází i k částečnému třídění odpadu. Náklady na vybudování nového dvora z velké části uhradila EU. Ale vysoké náklady jsou i na provoz sběrného dvora. A na ten přispívají občané všichni stejně podle velikosti rodiny, bez ohledu, jak této službě využívají. Stále se také vyskytují pří-

pady, kdy občané vyvázejí odpadky do volné přírody. To nesvědčí o velké kulturní úrovni těchto lidí a měl by se tento nešvar stíhat. Ve vyspělém světě je běžné, že na vesnicích občané veškerý biologický odpad kompostují a za odpad odevzdávaný do sběrných dvorů platí veškeré náklady na likvidaci tohoto odpadu.

Kontaminovaná místa v celé ČR najdete na internetu <http://kontaminace.cenia.cz> a jsou vyznačena na vojenských leteckých snímcích z roku 1953, kde je možné si prohlédnout, jak krajina v té době vypadala.

Stanislav Pazderka

Běh za bořetickým burčákem

V krásném letním počasí, které si běžci pravděpodobně objednali u ČHMÚ, se 9. října uskutečnil jubilejní 10. ročník Běhu za bořetickým burčákem a Běhu Bořeticemi. Účast v tomto ročníku předčila naše očekávání. Celkem běželo 72 mužů, 17 žen a na 100 dětí.

Naším nejmenším dal běh pořádně zabrat. Snažili se o sto šest, aby zvítězili. Jak se všichni moc snažili, jeden chlapeček při startu upadl. Plakal tak, že pak už nemohl dál běžet. Abychom zmírnili jeho žal, dostal cenu útěchy. V příštím roce se mu start jistě podaří. Když si vzpomene na naše dětství, také jsme chtěli pouze vyhrávat. Některým to

zůstalo až do dospělosti.

Hlavního běhu na 10 km se zúčastnilo 89 mužů i žen ve věku od 16 do 72 let. Mým úkolem při závodu bylo udílení upomínkových předmětů v cíli a sundávání startovních čísel z dresů soutěžících. K mému údivu se našli i takoví běžci, kteří po deseti kilometrech běhu nebyli vůbec udýchaní. Vypadali pouze jako mnozí z nás, když vyjeme kopec z nádraží nebo ze sklepa z Kravích hor. Některým běžcům už chybí zuby, ale běží jako o život. I když nejsou první, je pro ně odměnou to, že se dostanou do cíle. Všichni mají můj obdiv. Jak mladí krásní sportovci z TJ Lokomotiva Břeclav,

tak senioři, kteří se s chutí na trať vydají. Všichni to musejí dělat rádi a s potěšením, neboť co by je mohlo motivovat k běhu na 10 km?

Vítězem letošního ročníku se stal, stejně jako loni, Roman Paulík z TJ Lokomotiva Břeclav.

Burčák tekł proudem, gulášek všem moc chutnal a já se s díky všem, kteří na běhu pomáhali i těm, kteří se zúčastnili, těším na příští ročník. Ještě jedno poděkování patří Bořečákovi Michalu Punčochářovi, který i když patří mezi dorostence, běžel hlavní závod. Věřím, že si přijde zaběhat i příští rok.

Dagmar Popovská

Stárek v 21. století

Jelikož sú v zimě dlhúe a chladné noci a koštovat víno ve sklepe se taky furt nedá, rozhodl jsem se Vám trochu přiblížit můj stárkovský život v roce 2010. Všechno začalo už v únoru, ještě jsme měli na patře pachut krojového plesu, v uších úchvatný proslov Mary Heruška a v nohách moře natancovaných kilometrů a už jsme si my tři potenciální stárce (teda já, Tom a Jura) dali sraz v naší milované hospůdce. Jako vždycky jsem došel první a čekal jsem na další dva budoucí

stárky. Během chvilinky došli, objednali si a přisedli si k mému stolu. Tom nám oznámil, že už objednal hudbu. Byl jsem upřímně rád, i když jsem si připadal, jako by mi ujel vlak. Tepru sem uvažoval o stárkování a má otočka doleva ještě připomínala spíš postřelenou krávu než ladnou otočku šikovného bořeckého šohaja a Tomík už zařídil kapelu. S přibývajícimi pivy konverzace směřovala k otázce: Kdo teda bude ten první, druhéj a třetí? Bál jsem se, že se budeme hádat.

Bohužel zklamou všechny fanoušky klepů a drbů, ale proběhlo to hladce. Všichni jsme se shodli, že nezáleží na pořadí. Budeme mít stejná práva a povinnosti, a jelikož jsme byli s Šárkou nejstarší pár (i když moja stárka vypadá stále na 16), tak ta volba padla na nás. Samozřejmě jsme si slíbili, že ze sebe vydáme to nejlepší a splníme všechny stárkovské povinnosti (opět zklamou všechny příznivce bořeckých drbů, ale tu povinnost, na kterou všichni myslíte, splnili za nás druží šohaji –

dokonce aj jeden Vrbečák!!, zdravím Jardu). Po neoficiální dohodě o stárcích jsme si vyměnili čísla a zamířili si to ladovskou zimou přímo do našich zasněžených domovů.

Po delší pauze, za cca 3–4 měsíce (kdy jsem stihl odmaturovat!) jsme si domluvili další schůzku, kde jinde než zase v naší oblíbené knajpě. Naše schůzka byla tentokrát velmi rychlá – domluvili jsme datum našeho zvednutí, kopli jsme do sebe každé jednu zelenů a opět se rozešli. Na Facebooku (kdo neví, co to slovo znamená, ať se optá svých dětí, vnuků nebo pravníků) jsme napsali všem klukům z chasy, kdy a kde se ta ušlechtilá činnost odehrává a už jsme vyhlíželi náš den D.

Ten červnový den jsem byl jak na trní. Ne ani z toho, že bych měl být zvednutěj (i když sem se bál, že 85 kilo živé váhy může chasníkom dělat problém), ale z toho, že má krojová frajářenka stále byla na vážkách, jestli se mnou bude stárkovat. S tímto nepříjemným pocitem jsem se vydal směr Hostinec u Linhů. Opět jsem došel mezi prvníma a čekání jsem si zpříjemnil jednou orosenou kofolou. Postupně se kluci scházeli a velkých hlav v hospodě přibývalo. Furt se mi zdálo, že nás je jak strážlivých Pavlovčáků na našich hodech, ale čas nás tlačil a museli jsme jít na věc. První byl na řadě Jura. Zvládl to bez potíží. Následoval ho Tom. Taky bez problémů. A teď sem byl na řadě já. Jelikož nejsem žádná muší váha (sem kus Bořečáka, no ne?) měl jsem strach, že ty sušinky (Mara, Laďa, Šnicl a Majk) povolí. Naštěstí se chlapi ukázali jako siláci a nevysypali mě. Možná jsem štrejchl svým úcesem i o strop, ale to se mi asi jen zdálo po tej tůlávěj morce, co sem si dal na kuráž. Když jsme byli teda už ti stárci, pozvali jsme celú hospodu na pivo a aj padl nějaký ten pandulák. I my stárci jsme si dali jednoho slavnostního. Bylo to jako sen. A tuhle větu neberte jako frázi, protože já si z toho fakt už moc nepamatuju.

Pár dní na to mi má budoucí stárka napsala, že nejspíš se mnou nebude stárkovat. Ale jestli chcu, tak strana 16

se mám k nim dostavit a zkusit to nějak domluvit. Tak jsem se vydal na námluvy, které naštěstí dopadli dobře, a mně spadl obří kámen ze srdce.

A už tu bylo zvedání stárek. Budoucí stárky připravili chlebičky a sedmičky a my stárci sehnali mužsků část chasy a připravili jsme si naše játra (brali jsme to jako trénink na hodovní kolotoč, trénovat se přece musí, to Vám potvrdí každé hráč Celtiku). Z hospody jsme se nejdřív vydali k Herůfkom. Šárinka už byla napjatá jak vinař na sirkovej komisi. Mara s Milanem nám nachystali židle. A než by řekl strýc Grůzuj perenospóra už jsme se dívali na chasu z výšky. No lomcovali s nama jak s nějakým Vrbečákem, ale naštěstí se žádnéj pád nekonal. Následoval krátký pochod k Marečkům, kde už jsme byli zase o kapku veselejší. Terezka už netrpělivě stepovala mezi dveřma. Tak jsme ten pár T + T vyhópli nad naše hlavy, zazpívali, zatřepali a po pár sedmičkám a nějakým tym zákusku jsme si to šinuli k Surmanům, kde nás už čekala Kája. U Surmanů už jsme byli veselí až až, protože jsme nezapomínali tankovat palivo – Vlašák Natural 09, Frankovku a jiné odrůdy tohoto blahodárného moku. Tak jsme i ty naše blondýny oficiálně jmenovali na 3. stárka a 3. stárku. Po tom, co jsme se naveselili u Surmanů do sytosti, jsme se vydali opět k Linhům i s našema čerstvýma stárkama.

Za dva, za tři dni na nás čekala první výzva – sehnat višně. Jelikož nikdo z nás neměl žádný višně (bohužel nám se letos neurodilo) nezbylo nám nic jinýho než se ptát bořeckých spoluobčanů. Naštěstí se našli takoví, co nám nějaků tu višňu dali, a túto cestů jim ještě jednu děkujeme.

Naneštěstí nikdo z nás nevěděl, jak se dělá višňák. Tož sme to nějak zkusili. No, abych řekl pravdu, festival višňáků bysme s ním asi nevyhráli, ale rozhodně nebyl zase tak špatnej a po zásahu Mary Poláka byl, nebojím se říct, dobrej. Sice trochu proháněl, ale střeva se jednu za čas čistit musijů. Velký úspěch jsme s ním sklízeli u naší Rychlé roty, kterou tímto zdravíme a děkujeme za pomoc. Bohužel

se našli i kritici z řad chasy. Nebyl to jen višňák, ale spousta dalších rad a výtek, které si musí prvostárek od bývalých stárků vyslechnout ze všech stran. Protože každé, kdo jednu stárkoval, si myslí, že jeho hody byly ty nejlepší. Je to logické – pro každého je to jeho dítě to nej. Stejně jako já dnes říkám, že letošní hody byly nejkrásnější ze všech. S naší partou jsme se museli obrnit vůči nemístným radám, protože typicky bořecká vlastnost je všechno komentovat, a museli jsme se soustředit jenom na užitečnou kritiku. Měli jsme moře úkolů – od zařizování máje a zelenýho přes nakupování kelímků, alkoholu, klobásků až po vylepování plakátů v okolí. No, na celej červenec jsme měli tej práce až až.

Dále jsme museli zařídit zavádku. Chasa na nás sepsala nějaký ty špeky a špičky (bylo mi řečeno, že u mé osoby to nebylo vůbec těžký, ale to není názor autora tohoto článku) a už jsme šli za paní Kadlecovů s prosbů, jestli by nám nenapsala zavádku. Naštěstí paní Kadlecová byla moc hodná a souhlasila a my stárci ji ještě jednu děkujem. A děkujeme všem, kteří se aspoň z části podíleli na letošních hodech, ale já bohužel neumím tak pěkně děkovat jako můj předchůdce Mara Herůfek, kterej to bere z gruntu (viz krojový ples 2010). Ještě nás čekala volba starých stárků. Jirka s Karlosem si vybrali pana starostu Surmana, Tom s Terkou si vybrali strýca Grůzovýho a já se Šárkou jsme šli s prosíkem za panem inženýrem Jirkou Michnou. Po nějakém tom úplatku (sedmičce) nám nakonec Jirka slíbil, že se teda obětuje (děkujeme Katce Michnové, že nám pro tuto kulturní akci propůjčila svého muže). Takže se rýsovala celkem zajímavá skladba starých stárků.

Od července bylo každý všední den na sóle tancování, kde jsme všichni (a stárci obzvlášť) pilovali naše taneční, pijácké i vytrvalostní dovednosti. V nedělu jsme pořádali s pomocí slečny Dagmar Popovské tancování pro malé děti. Na sóle se sešlo opravdu hodně malých frajářek a šohajků a je pravda, že omla-

dina nás řádně utancovala. Takže o budoucnost bořeckých tradic nemám strach.

Jinak musím pochválit bořeckých šohajů z chase, jak ve sklepe obětavě zpívali a učili se nové texty písniček. Učili se většinou tak usilovně, že je ráno bolela hlava a nemohli nám dojit pomoci na sólo. Ne, to byla pouze výjimečná situace, kluci chodili a pomáhali jedna báseň.

Týden před hody nás čekala púť. Byl jsem nervózní jak Paroubek před volbama, jelikož sem byl v kostele tak dvakrát v životě (snad mně to tetičky a strýci prominů). A navíc všichni moji stárkovští spolubojovníci ho pravidelně navštěvovali. Púť byla pěkná a rychle uběhla, akorát se mi holky smály, že sem se řehtal jak ťululum. Jenže náš pan farář je fakt (doufám, že to nikoho neurazí) borec a (jakby řekla dnešní mládež 15+) drsnéj týpek a má super hlášky. Po púti sem byl pozván mojí stárku na oběd (který byl mimochodem vynikající), Šárinka byla trošku rozhozená, protože ji jedna nepřejícná tetička (a zde je šance pro zvědavé osoby, kdo že to je ta záhadná tetička, kterou tímto článkem zdravím) řekla, že jí ten kroj nějak odstává (což vůbec nebyla pravda a pro mě byla moje stárka tou nejkrásnější a nejlépe oblíbenou děvčicí v kroju, co sem kdy viděl a jinou stárku bych nechtěl ani za milion).

Na hody jsme se těšili a zároveň se obávali, jestli všechno klapne. Náklady rostly jak sklepy v Kravích horách. Hlásili deštivé počasí. Vůbec nejhorší věc byla nehoda, co se stala v Zaječí. Bohužel taková věc byla pouze otázkou času a místa. Klidně to mohlo potkat i nás. Cesta na máju bývá divoká jak střeva po vypití našeho višňáku. Proto jsme si z Pavlovic objednali babosed, aby kluci byli co možná nejvíc v bezpečí a zároveň, aby cesta pro máju neztratila na kouzlu. Díky bohu se nic nestalo a my máju přivezli za našeho zpěvu na sólo. Holky nasýtily naše hladné krky a my jsme se dali do opracovávání máje. Bohužel od čtvrtka přšelo, tak se práce zpozdíly a my byli vyplašení jak turista po třech litrech burčáku.

V pátek dopoledne se na nás usmálo štěstí a dýšť ustal. Rychle jsme dodělali poslední úpravy a já s Jurou jsme šli dát čuníka do pekárny, kde jsme si ho nechávali pít. Potom sem letěl domů do sprchy a zasej na sólo, kde už se začali scházet lidi, převážně velkých hlav a chytrých řečí. Průběh vám asi nemusím popisovat, jelikož ste tam všichni byli. Holky nosily víno, prasátko se jenom rozpadalo. Prostě krásna. A to hlavní – mája stála a byla krásná. Já sem byl bohužel unaven nedostatkem spánku a přebytkem dobrého vína, že jsem si o půlnoci zalezl do spacáku a tvrdě usnul. Ve čtyři ráno jsem se vzbudil. Furt hrála muzika a lidi strašně řvali. Nevěděl sem, která bije, byl sem domotanej jak kočka po dvanácti koťatách. Až slova Vrbečáci, silnice a barva mně postavily na nohy. Chlapci začali lítat na kolách po všech ulicích. Já si šel zkontrolovat našu ulicu. Naštěstí mně tam nečekal žádná peprnej vzkaz. Nakonec jsem se vrátil na sólo a dostali jsme echo, že Vrbečáci jedů autem po hlavní, směr na Kobylí. Tak jsme tam kvapně utěkali a uviděli kalubácký auto. Kopečkáři nás uviděli a rychle ujeli. Proběhlo pár nenávisťných telefonátů. Snažil sem se uklidnit trochu situaci, ale všichni jsme byli řácky našťvaní. Nakonec jsme se shodli, že odvěta přijde po našich hodech. Právě kostel odbíjel pátou hodinu ranní a já si šel aspoň na minutku zdřímnout dom. Po chvilkovým šlofikem sem se rychle vydal společně s mojí nesukutečně tupou sekerkou na sólo, kde už pomalu vstávali opuchlý kotrbáli. Za chvíli jsme valili na zelený, kde sme už kuli pikle na odplatu naším milým Vrbečákem. Větévky se hromadili na fůře, obsah sedmiček, piva a překvapivě i nealka mizel v našich hrdlech, které byly po stavjání máje jak Sahara. Dopoledne nám volal 1. vrbeckej stárek a omlouval se. No jo, tradice je tradice a ten kopec přece jen není tak špatnej a máme tam kupu kamarádů. Omluva byla přijata, ale odplata je stejně neminula. Tradice se musí dodržovat, no ne? Na třetí fůru jsme si naskákali aj my a vraceli se za zpěvu „Já do lesa nepojedu“ na

sólo. Tam jsme si dali nějaké to občerstvení a pomalu jsme začali zdobit sólo a dokončovat poslední úpravy na tu velkou slávu. Skončili jsme až po páté. A to nás polomrtvých stárků ještě čekala směna za barem na předhodovním zpívání. Sraz byl v sedm. Plán byl, že od sedmi do osmi si v klidu nachystáme bar a v 11 budeme zavírat. V sedm nula pět už byl plnej bar a my jsme už lítali jak Kobyláci za Bořečankama. V 11 jsme zavřeli. Sečetli penízky, uklidili a nachystali bar na nedělu (rada pro příští stárky: nechodt v sobotu za bar, ráno budete groggy). Do postele jsem se dostal o půl jedné a za pět hodin mně čekalo ranní vstávání do kostela. Byl sem hrdej na to, že budu stárek v tej naší krásnej vesničke. Zavřel sem oči a usnul. Pokračování příště....(jestli bude zájem)

Poznámka: Za vším, co jsem napsal, si stojím, jde o mé subjektivní názory. Nepoužil jsem spisovnou češtinu, ale bořeckou moravštinu, která se mi zdála pro tento obsah vhodná. Případné připomínky rád zodpovím.

A nakonec bych chtěl poděkovat jedné nejmenované slečně, co psala o našich hodech v nejmenovaných regionálních novinách o tom, že na našich hodech bylo málo lidí a krojovaných přespolních. Tyto hody bohužel pro ni a její kariéru novinářky (v Blesku by možná byla platná) měly rekordní návštěvu jak platících, tak krojovaných. Dále srdečně zdravíme neznámého bývalého stárka, se kterým byl rozhovor v onom článku. Číslo výše ukazují, že jeho slova jsou čistá lež. A měl by se stydět, že jako Bořečák nepravdivě haní bořecké hody a snahu mladých lidí o pokračování této krásné tradice. Takže to byl pozdrav pro dva závistivé lidi, o kterých si stárce a chasa myslí svoje (a není to nic pěkného, pozn. autora). Dále a teď už upřímně bych chtěl poděkovat našim rodinám, panu starostovi, samozřejmě chasa a mnoha dalším lidem, kteří se společně s námi podíleli na letošních hodech.

Nejvíce hledáme slevy cestou do práce nebo při obědě

Brno. Doba, kdy lidé k prohlížení internetu potřebovali počítač, už je dávno pryč. I proto se na internetu stále častěji objevují speciální aplikace, které jsou určeny pro internet na mobilních telefonech. Lidé se tak kdekoliv mohou podívat například na předpověď počasí, televizní program, ale třeba i hlídat slevy na specializovaných internetových

portálech.

„Podle našich statistik lidé nejvíce slevy vyhledávají cestou do práce nebo při obědě,“ říká Ondřej Švrček, obchodní ředitel portálu Zlateslevy.cz. Ten je první a zatím jediný mezi agregátory slevových akcí, který na český internet přišel s aplikací pro Android, iPhone a iPod Touch. Uživatel si jednoduše v aplikaci

vybere, jaké slevy chce sledovat, a ty se mu posléze v telefonu zobrazují. Z aplikace se může dostat na stránku se slevou a přímo v telefonu si ji koupit. Lidé tak brouzdají po internetu s telefonem v ruce nejen během svých volných chvil přes den, ale třeba i před spaním. „Po 22. hodině u nás hledá slevy až 15 % uživatelů,“ potvrzuje Švrček

Sešly se dva boomy

Český internet zažívá tento rok velký nárůst slevových portálů. Češi se totiž v době krize naučili hlídat si své výdaje a specializované portály jim nabízí více než sto slev každý den. Aby uživatelé mohli nabídky slev hlídat i během dne, využívají stále častěji internet v mobilních telefonech. „Mobilní internet zažívá velký boom zejména díky velké poptávce po Android telefonech a právě po iPhonech, pro které existuje

na trhu celá řada užitečných aplikací,“ potvrzuje Tomáš Šustek, analytik společnosti Neogenia, která se specializuje na provozování technologicky náročných internetových projektů.

Nakupování na internetu už pro české uživatele není žádnou novinkou. Podle průzkumu agentury Mediaresearch provedlo alespoň jednou nákup přes internet 91 % českých internetových uživatelů.

Fenoménem dnešní doby se však stávají slevové portály. Ty shromažďují informace o slevách z mnoha internetových projektů, a mohou tak zákazníkům ušetřit někdy i tisíce korun, což je pro ně zejména v současné předvánoční době velmi zajímavé.

*Mgr. Ondřej Švrček,
svrcek@zlateslevy.cz,
+420 777 031 782*

Filárie – je třeba se bát?

Před časem se objevila v tisku zpráva o parazitu, který se objevil u našich psů a který může být nebezpečný i pro člověka. Jednalo se o filárie, které se běžně vyskytují v jižní Evropě a v patrně v důsledku globálního oteplení pozvolna pronikají do vyšších zeměpisných šířek.

Filárie (česky nazývané výstižně vlasovci) tvoří zvláštní skupinu „červů“ ze skupiny hlístic (Nematoda) vyznačující se zvláštní stavbou těla. Délka dospělých filárií může dosahovat u některých druhů i několik decimetrů, tloušťka se však pohybuje často jen ve zlomcích milimetru. Mají obvykle složitý vývoj spojený se střídáním hostitele. Hostitelem jsou často obratlovci, mezihostitelem, který slouží zároveň jako přenašeče celá řada druhů bezobratlých (často komáři). Řada druhů cizopasí i u člověka a v mnoha případech mu způsobuje vážné zdravotní problémy.

Jedním z nejhorších onemocnění způsobených filáriemi u lidí je elefantíza („sloní nemoc“). Původcem je *Wucherichia bancrofti* (vlasovec mízní). Dospělé samice dosahují u tohoto druhu rozměrů 8–10 cm × 240–300 μm. U člověka se usídluje v mízních uzlinách. Samička rodí živé larvičky, které dosahují jen mikroskopických rozměrů (270–300 μm × 8–10 μm), a proto se jím říká mikrofilárie. Mikrofilarie migrují do krevních cév, kde mohou žít až 1 rok. V periferní krvi se nacházejí převážně v noci (maximum mezi 24. a 4. hodinou), což patrně souvisí s aktivitou jejich přenašečů – komárů a podle toho jsou označovány jako *filaria nocturna*. Během dne z oběhu téměř mizí. V té době je nacházíme především v kapilárách plic. Přenašečem je celá řada druhů komárů. Výskyt tohoto cizopasníka se omezuje na tropické oblasti, především Indii a Afriku. Může způsobit

bit vážné onemocnění člověka, které může přejít v chronickou formu často provázenou enormním zvětšením až znetvořením některých částí těla (končetiny, varlata ..). Na světě trpí touto chorobou stále ještě kolem 80 mil. lidí.

Další lidskou filárií je *Dracunculus medinensis* (vlasovec medicinský). Dospělá samička dosahuje velikosti 70–120 cm × 0,7–1,7 mm). Dospělá samice se usazuje se v podkoží, kde vytváří boule. Při styku s vodou vysunuje samička z boule přední část těla s dělohou a klade živé larvičky. Larvy dosahují velikosti 500–750 × 15–25 μm. Ve vodě mohou být pohlceny buchánkami, ve kterých pokračuje vývoj. Přenos se v tomto případě neděje prostřednictvím aktivního přenašeče, ale pasívně vypitím vody s infikovanými buchánkami. V dřívějších dobách se lidé zbavovali tohoto nepříjemného „společníka“ tím, že jeho přední

část těla zachytili do rozštěpu dřívka a vytahovali pozvolným navíjením. Postupovat se muselo velmi obezřetně, aby nedošlo k přetržení jeho tenkého těla. Zbytky těla cizopasníka v těle člověka by mohly být příčinou druhotné infekci a s tím spojených vážných zdravotních problémů. Tuto činnost mohli dělat jen velmi zkušené lidi – lékaři. Kolik s navíjenou filárií se stal základem dnešního znaku zdravotníků (Aeskulapova hůl). Výskyt tohoto onemocnění je vázán rovněž na tropy.

Onemocnění člověka vyvolaných filáriemi je mnohem víc, vraťme se ale zpět domů. V Evropě se našťastí žádné lidské filárie nevyskytují, je zde však několik druhů, cizopasících u šelem, především psovitych. Jsou řazeni do rodu *Dirofilaria*. Druhým hostitelem a zároveň přenašečem bývají většinou komáři. Člověk není

jejich regulérním hostitelem, občas však může dojít k nákaze i u něho, v tomto případě se však jedná o slepý článek vývoje.

Dirofilaria immitis (vlasovec psí). Hostitelem této filárie jsou hlavně psi a kočky. Dospělá samice je 20–30 cm dlouhá a průměr těla má 140–200 µm. Vyskytuje se v celé řadě jihoevropských zemí, zvláště v severní Itálii (kde je někdy napadeno 50–80 % psů). Přenašečem je celá řada druhů komárů, z nichž mnozí se vyskytují běžně i u nás. U psů se většinou vyvíjí v podkožním vazivu a migruje do různých orgánů. Výskyt u člověka je sporadický. Je u něho známa forma podkožní, méně častá plicní či oční, ojediněle i jiné formy. Výskyt u člověka je hlášen z Itálie, Francie, Jugoslávie a dalších zemí

Rovněž *Dirofilaria repens* se

vyskytuje především u psů a koček, kde se usídluje v podkožních tkáních. Dospělá samice je 13–18 cm dlouhá a má průměr těla 220–260 µm. Mikrofilárie dosahují délky 290–360 µm. Přenašečem jsou různé druhy komárů. I u tohoto druhu je prokázán výskyt u člověka, a to v celé řadě zemí, včetně jihoevropských.

Dirofilárie jsou v jižní Evropě poměrně běžné a pokud dojde k jejich většímu rozšíření u nás, nelze pochopitelně úplně vyloučit, že některá „omylem“ pronikne i do lidského těla a způsobí mu určité zdravotní problémy. Pravděpodobnost je však zatím velmi nízká a v současné době u nás proto nepředstavují pro člověka žádné významné nebezpečí.

RNDr. Oldřich Šebesta

Kdousov 2010

Ač je to k neuvěření, letos proběhl již jedenáctý ročník tohoto dětského tábora.

Třetí týden v červenci vyrazilo rekordních 39 dětí z Němčiček, Bořetic, Kobylí, Brna, Velkých Pavlovic do malé vesničky Kdousov u Jemnice. Spolu s nimi osm vedoucích – Petr a Pavel Hanzálkovi, Marie a Anna Holáskovi, Vendula Bálková, Václav Bukovský, Honza Vlach, Aneta Petrásková, ostřílený kuchař Michal Kadlec, zdravotnice Lucie Petrásková a hlavní vedoucí Lenka Bukovská.

Po příjezdu a ubytování si děti vylosovaly svoji příslušnost v oddíle, a to buď v modrém, červeném, bílém, či zeleném. A začal týden plný her a soutěží.

První dny byly ve znamení her v lese a na louce. Oproti předchozím dnům se totiž ochladilo a dalo se něco podnikat venku. Proběhla i mezi dětmi velice oblíbená táborová hra rýžování zlata, při které si každý vyzkoušel svoji zdatnost v rýžování a ve sprintu. Nebylo totiž důležité, kolik kdo našel zlata

v potoce, ale jak šikovně a rychle jej pronesl přes desperáty do pokladny na kraji lesa.

Druhá polovina tábora se nesla v duchu vodních radovánek, vodní olympiády a odpoledne potom her v tělocvičně. Letos byla činnost zpestřena o výcvik break a street dance pod vedením Honzy a Vaška.

No, a pokud si myslíte, že jsme si jenom hráli, tak máte jen poloviční pravdu. Děti se naučily i spoustu nových věcí – Morseovu abecedu

a šifry, základní uzly či pomáhat s nádobím jako služba dne.

Na závěr patří poděkování všem těm, kteří nám dali sponzorské dárky na odměny za soutěže, rodičům za marmelády a zavařeniny a všem účastníkům tábora, protože letos se nestal žádný úraz. A pokud budete chtít, můžete jet na 12. ročník zase s námi, a to v termínu 10.–17. července 2011.

Ahoj za rok!

Lenka Bukovská

Stavíte, opravujete, zařizujete?
Přijďte se inspirovat, či poradit na výstavu.

28. - 29. ledna

Dům kultury Horní Valy

HODONÍN

pátek 9-18 hod., sobota 9-17 hod.

11. - 12. února

Kulturní dům Delta

BŘECLAV

pátek 9 - 18 hod., sobota 9 - 17 hod.

Omnis Olomouc, a.s., Horní lán 10a, 779 00 Olomouc, www.omnis.cz
pofadatelé výstav tel.: 588 881 428, fax: 588 881 445, mobil: 608 968 159, e-mail: povysilova@omnis.cz

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300

tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz

„Podejme si ruce.“ To je název našeho celoročního projektu. Cílem je, aby si děti, žáci i zaměstnanci uvědomili, že společně zvládneme víc a lépe. Ohleduplnost, vstřícnost, aktivita, kolegiálnost, ochota a kvalitně odvedená práce by měly být samozřejmostí. Rovněž vážit si práce druhého a vidět svoje chyby dřív než u jiných a z chyb se umět poučit vede k lepšímu výsledku. Takže podejme si ruce, nejen my ve „škole“, ale i s rodiči, se zřizovatelem a se všemi, kteří mají naši školičku rádi.

V letošním školním roce chodí do základní školy 65 žáků, v mateřské škole je k dnešnímu dni zapsaných 42 dětí, školní družinu využívají téměř všichni školáci.

Co už máme za sebou – plavecký výcvik, účast ve výtvarných soutěžích, Mikuláše, zdobení vánočního stromu na sóle, návštěvu divadelních představení, aktivní účast na obecních předvánočních akcích, Vánoční pečení a těšení.

Co nás čeká v nejbližší době - předtančení na obecním plese, pololetní vysvědčení, zápis k předškolnímu vzdělávání, jarní prázdniny.

PF 2011 za všechny ze školy Mgr. Marie Hamalová

Z prací našich žáků

Moje obec

Bydlím v malé vesničce jménem Bořetice. Má 1333 obyvatel. Máme tady školu, kostel, pár obchůdků a hřiště. Máme i dva hotely a tři rybníky. Jsem rád, že dělají nové chodníky. Trochu mi chybí sportovní kroužky – pinkponk, tenis a jiné.

David Matějovič, 2. tř.

Bořetice se mi líbí. Máme dva parky, školu a rozhlednu. Dělají se tu nové chodníky. Bydlí tady moc lidí, všechny ani neznám, ale děcka ze školy znám všechny. S klukama chodíme na hřiště hrát fotbal. Do Bořetic jezdí hodně cyklistů. NAŠE OBEC JE NEJLEPŠÍ!

Stanislav Pazderka, 2. tř.

Můj domov

Mým domovem je můj dům. Bydlí v něm moje rodina. Mám pěkný pokoj s hračkami. U domu je zahrada. Na ní si hrajeme s auty. Mám svůj domov rád.

Kajetán Trojak, 2. tř.

Domov

Domov je místo, kde bydlíme

všichni spolu. Je to místo, kde vyrůstám, kde si můžu hrát a spokojeně spát. Domovem je pro mě maminka, tatínek a moje sestra Jana. Tam, kde se můžeme schovat před bouří, deštěm a větrem. Všichni se tu můžeme scházet a povídat si. Můj domov mám moc ráda, protože se tam cítím dobře.

Daniela Dofková, 2. tř.

Můj kamarád

Moje kamarádka se jmenuje Sofie. Je jí 7 let. Má hnědé vlasy, modré oči. Ráda se s ní koupou. Moje kamarádka je chytrá, hbitá a hodná.

Martina Sadílková, 2. tř.

Můj spolužák

Můj spolužák je Standa, je s ním velká sranda, on chce být vojákem, pak skákat padákem. Léhat bude v jumbo, bojovat jak Rambo.

Kryštof Petrásek, 2. tř.

Spolužáci

Mojí kamarádi kluci, to jsou velcí borci. Hrajeme si na vojáky,

přibereme taky holky.

David Mazal, 2. tř.

Básnička o kamarádovi

Já kamaráda Standu mám,
lumpárny s ním dělávám,
po stohu ložíme,
po polu se honíme.

S kamarádem Standou legraci
zažívám,
já kamaráda Standu mám.

Alžběta Ůjhelyiová, 2. tř.

Kryštof je můj kamarád,
fotbal hraje rád.

Má sestru Terezku,
Bydlí v modrém domečku.

Stanislav Pazderka, 2. tř.

Danielka

Je to milá holčička,
usměvává jak kytička.
Je moc chytrá, šikovná,
všechno umí, všechno zná.
Hned je všechno veselé,
když si spolu hrajeme.

Tereza Šnajdrová, 2. tř.

Bořita

Za dávných dob v naší krajině
žil udatný muž, jmenoval se Boři-

ta. Byl z chudého rodu a svou práci se vypracoval v bohatého kupce. Vybuďoval si v našich končinách tvrz. V té době byla naše země oblíbená Turky. Bořita chránil zdejší lid před jejich nájezdy. Jeho srdce nevědělo, co je strach a rozumem rozeznával jasně, co je dobré a co zlé, jakou zbraní udeřit na nepřítele. Zdolat útoky Turků bylo velmi obtížné. Bořita proti nim využil nečekané lsti. Do zdejších studánek nalil víno a Turkové se s oblibou ve studánkách osvěžovali, a tím jejich útoky oslábly. Osláblé útočníky lid snáze porazil. Na oslavu osvobození byla tehdejší osada pojmenována po vůdci Bořitovi.

Kateřina Vomáčková, 3. tř.

Vladyka Bořita

Jednou dojel nějaký muž, jmenoval se Bořita, k rybníku. Začal se rozmýšlet, proč tady není žádná vesnice. Potom ho něco napadlo. Založím tu vesnici, která se bude jmenovat Bořetice.

Erik Hříba, 3. tř.

Obec Bořetice

Jednou jel Bořita na výlet s manželkou. Jeli lesem a vyvrátilo se jim kolo od vozu. Kousek odtamtud byla osada s chalupami a kovárnou. Byl tam moc hodný kovář a opravil mu vůz a dovolil mu u něj přespat. Bořita se mu chtěl odvděčit a nechal tam postavit více chalup. Zabydlel se tam. A nechal té vesnici říkat po sobě - Bořetice. Tak vznikly Bořetice.

Ondřej Popovský, 3. tř.

Zvon

V dávných dobách museli lidé chodit na robotu. Roboty byla těžká práce, za kterou dostávali malé, nebo žádné peníze. Na robotu lidi svolával zvon. Zvonice stála na místě, kde máme teď sólo. V roce 1848 byla roboty zrušena, proto zvonici předkové zbořili. V roce 2000 obec Bořetice postavila na sóle malý zvon, aby nám připomínal tehdejší dobu.

Eliška Škrancová, 3. tř.

Maruška

Maruška je moje kamarádka už od školky. Chodí do čtvrté třídy, má hnědé dlouhé vlasy. Rády si spolu hrajeme, nejvíc s panenkami.

Eliška Škrancová, 3. tř.

Terežka

Moje kamarádka Terežka ta nikdy s ničím nemešká. Pomůže mi v každé chvíli, její usměv je mi milý. Trávíme spolu hezké chvíle a je nám spolu mile.

A ty naše hezké chvílky vryjou se nám do vzpomínky.

Kateřina Vomáčková, 3. tř.

Kamarád Standa

Standa to je kamarád, toho snad má každý rád.

To je borec, všechno zvládne, hraje fotbal, nezakopne.

Ondřej Popovský, 3. tř.

Kamarád

Můj kamarád Ráďa bydlí v Lednici, na hůře má jednu tajnou krabici.

Krabice není ledajaká, jsou v ní poklady,

které našel minulý rok na stezce odvahy.

Erik Hříba, 3. tř.

Čertovský den

V pátek nebylo normální vyučování. Do školy jsme přišli jako čerti a čertice, byli jsme ve školce, na úřadě a v ředitelně. Venku padal sníh a byla zima. Psali jsme čertovský test, fotili jsme se a na konci vyučování jsme dostali diplom. Se školčaty jsme tancovali „Naše máma řekla“ a zpívali jim - čertovský valčíček a pekelný guláš. Ten den se mi moc líbil.

Klára Hluchá, 4. tř.

Čertovský pátek

Čertovský pátek se mi moc líbil, protože jsme měli čertí vyučování. Pak jsme šli (4.a 5.třída) do školky dětem zazpívat čertovský valčíček a čertovský guláš. Byli jsme oblečení v kostýmu čertů, také jsme šli postrašit na obecní úřad pana sta-

rostu, on nám dal bonbóny. Pak jsme šli na druhou budovu postrašit paní ředitelku. Pak jsme šli do třídy, kde jsme dělali čertovské počítání a čertovský test. Dostali jsme čertí diplom. Čertovský pátek se mi líbil.

Veronika Bízová, 4. tř.

Hloupý čert

Byl jeden čert a ten bydlel v Bořeticích. Jednou si řekl, že půjde do světa. Tak šel a šel a viděl domy, v kterých bydlili obyvatelé, ale líbil se mu jeden byt. Běžel k němu, ale práskl se o strom a měl velkou bouli. Řekl si: ten dům musí mít krásný příbytek a ještě hezcí nábytek. Rozběhl se k němu, ale zbrzdil ho dobytek. Dobytek řekl obyčejně a bystře, chceš bylinu? Čert řekne: ne, chtěl bych radši kobyly. Kobyla se lekla a utekla. Přišel k němu býk a řekl: „baf“. Čert se lekl a utekl do Přibyslavi. Ale čert si spletl nemocnici místo školy, a ve škole mu nadal fyzikář, že z toho měl infarkt. Ale fyzikář řekl: přišel jste pozdě na moji hodinu, tak rychle do ředitelny, ale čert rychle utekl. Jak utíkal, tak slyšel mlýn, u kterého se blýskalo. Čert rychle polykal, protože se bál, že začne pršet. A začalo pršet. Déšť plynul a plynul. Najednou viděl mlýnáře, jak plýtvá vodou. Čert začne vzlykat, protože má lysé lýtko a ještě musel jíst lýko. Uviděl krásné lyže, zkusil si je nazout, ale nemohl. Najednou přijde mlýnář a řekne: sněž ten pelyněk. Ale čert řekl, že by radši plyšového medvídky a rychle utekl. Najednou viděl děti, jak si hrají a říkají: my se budeme muset mýt. Čert si myslel, že se nikdo nemyje, ale mylil se. Běžel a viděl tam veliký strom s pěti dveřmi a do nich se zamykal. Čert si nevšiml náledí, tak sebou smykl. Všiml si krby s dmýchadlem, ale rozdmýchávat neuměl, pak se nachomýtl v Litomyšli. Pyšnil se, že ukradl pytel plných masitých pysků, ale zahlídl tam netopýra a slepýše, ti se na něho vrhli a snědli mu ty masité pysky. Opozdál zahlídl květiny plné včel, které sbíraly pyl. Na zemi viděl obtisk kopyta a nevšiml si kamene a klo-

Podzimní tvoření v mateřské škole
s rodiči (25. 10. 2010)

Tvoří všichni, velcí, malí, hlavní je,
že je to baví.
.....posuďte sami.....

Pečení martinských rohlíčků v mateřské škole.
Co myslíte, holky, bude jich dost?

Naše máma řekla,
když koláče pekla,
dejme ruce dohromady,
užijeme tepla.

Zpíváme si koledy a připravujeme se na
Vánoční vystoupení
v KD
a na jarmarku

Hry s prvním sněhem na zahradě
za mateřskou školou.
Listopad 2010

Přejeme veselé Vánoce
maminkám, tátům i dětem.
Radostný pozdrav lidem všem
ať letí celým světem

pýtl. V trávě zahlídl třpytit se vodu. Potom začal čert zpytovat svědomí a přitom si brblal: proč jsem radši nezůstal v pekle. Čert si nevšiml, že sedí na posvátném kameni a zrovna jela policie, tak ho dala do vězení a tam čert začal pykat, ale podařilo se mu utéct. Byl na poli a uviděl tam pýr a začal tahat a tahat. Nepodařilo se mu to, ale to jste měli vidět, jak se u toho pýřil a čepýřil. Čert viděl syna, který byl sytý a jedl ještě sýr a syrové maso. Čert si řekl: ten bude mít tasemnici jako blázen. Bylo sychravé počasí a neusychala zem. Viděl tam sýkoru, sysla a hada, jak na něho syčí a při tom viděl pytel plný zrní, které se sype. Příběhne k němu nějaký chlapík a říká: vy vysoký chlape, běžte od toho pryč. Byl u lesa a slyšel výt vlky a někoho výskat a uvědomil si, že je v ZOO. Čert si musel zvykat a žvýkat trávu, protože musel být jako ovce. Zahlídl tam vydru, výry a nějaké lidi, co vypadají jako vyžle a byl tam velký povyk a ještě tam viděl výheň. Utekl odtud. Najednou viděl svůj jazyk a nazval ho malušenkátý jazýčeček a nevšiml si, že je na letišti Ruzyně a že je na přistávací ploše, kde zrovna přistávalo letadlo. Čert rychle utíkal, co mu síly stačily a vrátil se do Bořetic, do svého rodného pekla a řekl si, že už nikdy vícekrát nepůjde do světa.

Daniela Buchníčková, 4. tř.

Peklo s čertem

V pátek jsme byli za čerty a ráno jsme měli čertovské vyučování. Po vyučování jsme si zkoušeli písně o čertovském valčíku a pekelném guláši. Moc se mi to líbilo. Potom jsme šli do školky, kde jsme zpívali a dávali dětem bonbony a čertíky. Pak celá školka s námi na závěr zpívala. A za chvíli jsme šli za panem starostou. Tam jsme byli už mnohem ostřejší. A taky jsme tam zpívali o guláši. Měli jsme taky kotel a tam jsme házeli různé ingredience a na závěr jsme šli za paní ředitelkou, kde jsme taky zpívali, vařili a tancovali. Bylo to super! Pak jsme se vrátili do školy. Psali jsme čertovský test a nakonec jsme dostali

li diplom. Naposledy jsme se ještě vyfotili. Byl to úžasný den.

Nela Surmanová, 4. tř.

Čertovské vyučování

V pátek nebylo jen tak ledajaké vyučování. Bylo čertovské vyučování. Přišli jsme převlečení za čerty. Byla jsem v černém čertovském oblečení. Měla jsem taky paruku, ocas a rohy z rohlíku. Šli jsme do mateřské školky, zazpívali jsme jim dvě písničky a dali jsme jim kornoutkové čertíky. Pak jsme šli k panu starostovi, zazpívali jsme mu písně a dali jsme mu kornoutového Mikuláše. Také jsme navštívili paní ředitelku, které jsme zazpívali čertovský valčíček a čertovský guláš. Jak jsme se vrátili do školy, byli jsme zmrzlí, protože mrzlo a sněžilo. Měli jsme i čertovské vyučování. Procvičovali jsme čertovské pády, vyjmenovaná slova a byl i čertovský testík. Čertovský den se mi moc líbil a doufám, že si to za rok zopakujeme.

Hana Glózová, 4. tř.

Superpátek

Proč superpátek? Protože to bylo super! A protože jsme šli do školy převlečení za čerty. Chtěli jsme ve školce postrašit děti, ale hlavně jim zazpívat, rozdat malé čertíky, co jsme jim vyrobili, a k tomu bonbony. Potom jsme se vrátili zpět do pekelné školy a udělali si čertovskou přestávku. Snědli jsem si pekelnou svačinu: to byly zlé a lakomé děti na cibulce. Do toho přišla paní Luciferová a ta nám dala plno dobrot a po něm čertovský test. Dostala jsem z něj čertovskou 6.

Anne-Marie Lorenzová, 4. tř.

Čertovská kapela

V pátek byl čertovský den a v pondělí paní učitelka chtěla, abychom něco o tom napsali. První jsme šli do školky. Školčata se bála, a tak jsme jim dali bonbony a malé čertíky. Potom jsme šli k panu starostovi. My jsme mu dali dárky a pan starosta nám dal plný pytel bonbónů. Ještě jsme šli na druhou budovu k paní ředitelce. Všem jsme

zazpívali písničku o čertovském valčíku a čertovském guláši, proto se to jmenovalo čertovská kapela. Tento pátek byl SUPER.

Nela Kobzová, 4. tř.

Čertice

V pátek jsme šli za čerty a čertice. Všichni jsme měli krásné rohy buď vyrobené nebo koupené, černé a červené oblečení a někteří i černý obličej. Šli jsme i do školky a zazpívali písničku – čertovský valčíček a pekelný guláš. Děti se nás nebály a jistě se jim to líbilo. Dali jsme jim vyrobené čertíky a bonbony. Šli jsme i na obecní úřad zazpívat panu starostovi a na vedlejší budovu za paní ředitelkou. Potom jsme šli do naší třídy a dostali jsme čertovský diplom za čertovský test, za celý den a čertovské počítání.

Naši čerti rohatí

šlapou dětem na paty,

zlobils kluku nebo ne,

jestli ano, my si pro tě dojdeme.

Natálie Čačíková, 4. tř.

Čertovský den

V pátek jsme byli za čerty a čertice. Měla jsem na sobě černé rifle a tričko, plyšové rohy a ocas. V čertovském vyučování jsme měli čertovské počítání a čertovský testík. Pak jsme šli do školky, na obec a k paní ředitelce zazpívat pekelný guláš a čertovský valčíček. Byl to pekelný den.

Petra Mikulicová, 4. tř.

Peklo s čertem

V pátek jsme byli ve škole nebo vlastně v pekle za čerty a čertice. Měli jsme čertovské nebo pekelné vyučování. Potom jsme šli do školky strašit školčata, ale paní učitelky nás poznaly. Zpívali jsme dvě čertovské písničky jmenovaly se: ČERTOVSKÝ VALČÍČEK a PEKELNÝ GULÁŠ. Bylo vidět, že se školčata trochu bála, ale byli jsme hodní čerti, to bylo teda doufám vidět. Potom školčata zatancovala nám, ale my jsme se přidali. Ta písnička se jmenovala NAŠE MÁMA ŘEKLA, KDYŽ KOLÁČE PEKLA. A dali jsme jim

čertíky a bonbóny. Potom jsme šli na obecní úřad postrašit pana starostu. Určitě se mu to líbilo. Potom jsme šli zpátky do školy a měli jsme čertovská vyjmenovaná slova, slovní druhy a měli jsme i čertovský test. A úplně nakonec jsme dostali Čertovský diplom.

Marie Langerová, 4. tř.

Čertovský den

V pátek jsme šli do školky pře-
vlečení za čerty a zpívali jsme o Čertovském valčíčku a o Pekelném guláši. A potom jsme šli do kulturního domu zazpívat panu starostovi. Pak jsme šli zase zazpívat paní ředitelce. Ale potom jsme šli do třídy a měli jsme Čertovské vyučování. Počítali jsme Čertovskou Matematiku, pak jsme procvičovali čertovská vyjmenovaná slova a slovní druhy. Měli jsme i Čertovský test a potom jsme dostali Čertovský diplom. Moc se mi to líbilo.

Martin Dufek, 4. tř.

Moje kamarádka

Je to holka jménem Anna-Marie Lorenzová. Je středně velká a je hubená. Má atletickou postavu. Obličej má akorát. Je usměvavá. Její oči jsou zeleno-hnědé. Její rty jsou úzké. Nos má akorát. Její vlasy jsou dlouhé a hnědé. Nosí módní oblečení. Má psa jezevčíka. Je to sportovní typ. Ráda vypravuje historky a někdy i strašidelné příběhy. Je milá. Mezi její koníčky patří: hraní na klavír, zpívání. Má ráda všechny barvy, ale hlavně modrou. Je to nejlepší kamarádka.

Daniela Buchníčková, 4. tř.

Moje kamarádka

Jmenuje se Maruška. Má střední postavu, je štíhlá. Její oči jsou hnědé má střední rty a střední nos. Vlasy má krásné, hnědé, dlouhé a trochu vlnité. Nosí módní oblečení a občas i sportovní. Dobře tančí, umí rozesmát druhé a krásně zpívá. Má oválný obličej a řídké obočí. Má střední řasy, chodí do tanečních a do kapue-
ry a je moc krásná. Má ráda modrou barvu, taky nosí sundávací rovnát-

ka a taky má krásnou rybičku Julii. Maruška bydlí v Bořeticích, má tři sourozence - jednu sestru a dva bratry. Mají žluto oranžový dům. Vevnitř má Maruška v pokoji spoustu hraček a nábytku. Maruška je taky hodná, usměvavá a společenská. Je to úžasná kamarádka.

Nela Surmanová, 4. tř.

Moje kamarádka se jmenuje Petruška.

Chodí se mnou do 4. třídy, má krásné, rovné, hnědé vlasy. Má hnědé oči a dlouhé řasy. Ráda nosí čelenky. Má kruhové náušnice a stříbrný prstýnek. Petruška má střední nos i pusku. Postavu má štíhlou. Petruška má hranatý obličej. Bydlí v domě v Bořeticích. Vždy když něco nechápu, tak mi to vysvětlí. Ráda si hraje s kočkami a ráda si maluje.

Hana Glozová, 4. tř.

Moje kamarádka Danielka

Moje kamarádka se jmenuje Danielka. Je štíhlá. Má usměvavý obličej, hnědé oči. Její vlasy jsou kaštanově hnědé. Bydlí v malém roztomilém domě. Má tam 7 pejsků a 9 koček. Moc si přeje koně. Mezi její záliby patří jízda na koni, ráda hraje na klavír a krásně maluje.

Anne-Marie Lorenzová, 4. tř.

Moje kamarádka se jmenuje Petra Mikulicová.

Má hnědé vlasy, plné rty. Její oči jsou hnědé. Má vlasy po ramena, většinou je nosí rozpuštěné s čelenkou. Její pleť je tmavší a má husté vlasy. Bydlí v Bořeticích, má to blízko ke škole. Bydlí v nevelkém domě se zahradou. Pokoj má se svou sestrou Kristýnou. Má smysl pro humor, je kamarádká, je to vzorná školáčka, ale je trochu urážlivá. Obléká se obvykle, většinou nosí kalhoty a růžová trička.

Natálie Čačíková, 4. tř.

Moje kamarádka Hanka

Hanka se mnou chodí do 4. třídy. Má střední postavu. Má kratší vlasy. Její oči jsou hnědé. Má středně velký nos. Ráda nosí čelenky. Má krásné

stříbrné náušnice se dvěma kamínky. Její rty jsou růžové. Bydlí blízko nádraží, číslo domu 482. Ráda si hraje se svojí andulkou Pepíkem. Je to dobrá kamarádka.

Petra Mikulicová, 4. tř.

Můj kamarád

Lukáš je vysoký, je mu 10 let, má středně velké oči a pusku, delší tmavé vlasy. V tělocviku má rád vybíjenou a soutěže. Bydlí ve velkém domě s velkou zahradou a autoservisem. Ke spokojenosti mu stačí počítač. Na jídlo má rád kuře a rýži nebo hranolky. Je přátelský a hodný.

Michal Andrlík, 4. tř.

Můj kamarád Zdeněk Grůza

Zdeněk je menší postavu, má blondaté vlasy. Má hnědé oči, nosí nenápadné oblečení. Má menší nos. Bydlí ve velkém domě oranžové barvy s hnědou střechou. Má dva sourozence. Umí rozesmát druhé. Je kamarádký, někdy i pomůže. Rád rybaří, hraje na honěnou. Rád hraje na počítači.

Martin Dufek, 4. tř.

Náš dům

Náš dům je jako rozkvetlá zahrada. Někdy se zlobí, ale pak je zase veselý, protože o něj pečujeme. Když jdu ze školy, těším se domů. Z dálky se na mě dívá. V zimě je smutný, protože nemá své kamarádky kytičky. Na Štědrý den je ale zase veselý, protože ho krásně nazdobíme. Někdy taky zpívá a hraje na klavír. V létě se směje a v noci září jako hvězdy.

Anne-Marie Lorenzová, 4. tř.

Náš dům

Znám jeden dům, který je docela velký, také se na každého chechtá. Dokonce na mě i štěká, když jdu ze školy. V zimě vždy chytá sněhové vločky a vždy se u toho řehtá, jako malý. Když doma nikdo není, tak vždy odpočívá, a když je večer, tak se pořád chichotá a nikdy toho nemá dost. Potom toho nechá a začne svítit jako hvězdy. Když zhasne, tak hraje hudba. V sobotu a v neděli

si moc neodpočine, a všechny moje sladkosti sní do posledního drobků. Mám ho ráda a myslím, že on mě taky, ale dokud se nezačne zase chichotat. Na Vánoce říká, co dostane za dárky. Už toho mám vždy dost. Ale je to dobrý dům.

Daniela Buchníčková, 4. tř.

Náš dům

Náš dům se směje, protože venku skáče na trampolíně. Je smutný, když je prázdný. Náš dům je jako sníh, protože je bílý. Je v něm můj pokoj, který září jako slunce a hřeje jako oheň. Je útulný jako klíčka. A upovídaný jako papoušek. V noci spí jako Šípková Růženka. A naše kuchyně je barevná jako duha. Náš obývací pokoj je smutný, když v něm nikdo není, ale večer je tam plno, protože se tam díváme na televizi. Celý náš dům je někdy smutný a někdy veselý. Lukášův pokoj je modrý jako moře. Když jdu ze školy, raduje se. Když je večer - svítí jako hvězdy. Když jsou Vánoce, je šťastný, protože je celý vyzdobený. Učí se, když píšu úkoly. Když jdu ven, směje se na mě. Náš dům máme rádi.

Natálie Čačíková, 4. tř.

Náš dům

Náš dům je oranžový jako pomeranč. Je veselý jako dětský smích. Je hranatý jako obdélník. Má fialovo-červenou čepici. Má zahradu jako každý jiný dům. Vidí dvacetí dvěma očima. A v noci září jako hvězdy. Máme ho rádi, protože v něm bydlíme a trávíme společný čas.

Michal Andrlík, 4. tř.

Můj dům

Můj dům je prostorný a obyčejný. Žlutý jako banán. Útulný jako klíčka. Je živý a ubrečený. A stojí si pyšně. Ale hodně brečí a hádá se. Vždy večer hraje televize, ale umí se i hádat. A dívá se deseti očima. Mám ho moc rád!!!

Martin Dufek, 4. tř.

Čertovské chození po Bořeticích

Jako kostým jsem měla: červeno-černou paruku, na které byly rohy, strana 26

černou mikinu, na které jsem přišla třpytící se provázky a černé rifle s páskem, kde byl přivázaný černo-červený ocas. Naše první cesta vedla z pekel do sněhu a sněhem do mateřské školky. Dětem jsme zatančili Čertovský valčíček a uvařili čertovský guláš. Jako dáreček jsme jim dali malé čertíčky vyrobené z papíru. Naše další cesta vedla na obecní úřad za panem starostou. Také jsme mu zatančili a uvařili guláš. Po tanci a vaření jsme mu předali velkého čerta, za kterého jsme dostali spoustu sladkostí. Další cesta vedla na druhou budovu za paní ředitelkou. Zatančili jsme, uvařili jsme a darovali jsme jí velkého čerta a anděla. Pak jsme se šli do pekla ohřát.

Kristýna Macháčová, 5. tř.

Těšila jsem se na pátek, protože jsme šli zpívat dětem do školky. Zaspívali jsme jim a dali jim dárečky - vyrobeného čerta a bonbon. Ze školky jsme šli na obecní úřad za panem starostou. Také jsme mu zaspívali a on nás za to sladce odměnil. Z obecního úřadu jsme šli za paní ředitelkou. Zaspívali jsme jí a šli jsme zpět do školy. Ve škole jsme luštili křížovky a rébusy a hráli jsme hru - dvojice si vybere kartičku s názvem pohádky, musí tu pohádku předvést a ostatní hádali. Nakonec jsme všichni dostali diplom. Byl to super den!

Sandra Kobzová, 5. tř.

Ve škole jsme se oblékli a šli jsme do školky a zpívali jsme čertovský valčíček a vařili jsme čertovský guláš. Potom jsme šli k panu starostovi. Zase jsme zpívali a nakonec jsme šli k paní ředitelce a vařili jsme čertovský guláš a dali jsme jí velkého vyrobeného čerta a anděla. Nakonec jsme šli do školy a měli jsme čertovské učení. Počítali jsme čertovské příklady a luštili jsme křížovky a úplně nakonec jsme dostali čertovský diplom.

Michal Sadílek, 5. tř.

V pátek jsme byli celá třída oblečená za čerty. Přišli jsme do školy

a měli jsme s sebou každý kostým - i paní učitelka. Byla jsem oblečená černočerveně. Od školy jsme šli do školky a jak jsme šli, tak sněžilo a byla zima. Došli jsme dovnitř a zpívali jsme jim 2 písničky. Pak se šlo k panu starostovi, ten nám pak dal sladkosti. A už se šlo k paní ředitelce, a pak jsme šli do školy, měli jsme čertovské učení a to se mi líbilo ze všeho nejvíc.

Linda Watzingerová, 5. tř.

Čertíci Bertíci

V pátek jsme měli ve škole čertovské odpoledne. Moc jsem se těšila, ale nakonec jsem na čertovské odpoledne nešla, byla jsem totiž nemocná, takže vám nemůžu říct, jaké to bylo. Místo toho vám povím, jak se vyrábí papíroví čertíci. Ze čtvrtky papíru odstříhnete proužek papíru tak, aby vznikl čtverec. Na čtverec nalepíte červený papír nebo červený krepák. Potom se udělá z červeného čtverce kornout. Na kornout se nalepí černé našasené proužky papíru jako vlasy. Stejným způsobem můžete z černých proužků udělat vousy. Pak nalepíte nebo namalujete čertům oči, nos a pusy. Nakonec můžete přidělat i uši. Přeji vám hezkou zábavu při vyrábění čertíků.

Aneta Bílská, 5. tř.

Čertovský guláš

Nejlepší bylo, když jsme vařili guláš. JAK NA NĚJ? Nachystej si olejček, papriku, cibuli, bramboru, buřtíky a vařejku na míchání a ještě lžici, aby ses pořádně nadlabal. AŽ MÁŠ VŠE NACHYSTÁNO, tak začneš zpívat písničku a postupně přihazovat suroviny do kotlíku. A máš pravý ČERTOVSKÝ GULÁŠ. A přiveď si přátele, přece to celý nezblajzneš sám. PŘEJI DOBROU CHUŤ.

Iva Pazderková, 5. tř.

Čertovský den

V pátek jsme šli vařit čertovský guláš do školky k panu starostovi a k paní ředitelce. Čertovský nebo pekelný guláš se vaří v kotlíku s pís-

ničkou a v písničce se zpívá, že se tam přidají brambory ,olej, cibule, paprika a buřtíky. Tak se to zpívá pořád dokola, než se všechny ingredience spotřebují. A nezpívali jsme jen čertovský guláš ale i čertovský valčíček. Čertovský valčík se zpívá tancuje, dupe, pleská - a tak se to zpívá pořád dokola, než skončí písnička. A jak jsme obešli pana starostu, paní ředitelku a školku, tak jsme šli zpátky do školy. Ve škole jsme počítali, luštili jsme křížovky a hráli hry. Tak jsme prožili celý čertovský den.

Michaela Bařinová, 5. tř.

Vyprávění o pejskovi a kočičce

Vedle domu Kočičky se přistěhoval pán, který měl Pejška. Kočička byla zvědavá, a tak se šla přivítat s Pejškem a seznámit se s ním. Až se seznámili, tak řekl pán Pejškovi, že jede na pracovní cestu a Kočička mu nabídla, že Pejsek může bydlet u ní. Až pán odjel, šla Kočička s Pejškem ke Kočičce. U Kočičky si společně hráli. Chvíli se honili, pak šli chvíli ven a Kočička seznámila Pejška s jejími kamarády. Panička Kočičky vzala s sebou Kočičku a Pejška na dovolenou do Egypta.

Sandra Kobzová, 5. tř.

Zima, zima už je tady,
vezmeme si sánky, boby.
Narazíme čepice,
venku už je vánice.

Sandra Kobzová, 5. tř.

Pejsek a kočička

Jednou šel z obchodu páníček s pejskem a naproti něho šla paní s kočičkou. Oni se srazili a zakoukali se do sebe a pejsek s kočičkou ještě víc. Tak spolu začali chodit. A zrovna ten den se paní rozhodla, že se nastěhuje ke svému příteli a kočička, že se nastěhuje do pejskové boudy. Hráli si na honěnou, skovávanou a povídali si příběhy, ale jeden den se nemohli hrát protože přšelo. Tak si povídali pohádky a příběhy, moc je to bavilo, ale rychle omrzelo. Nakonec páníček s mazlíčky odjeli na dovolenou. Pejsek s kočičkou prožili krásnou dovolenou v lázních.

Tadeáš Kacer, 5. tř.

Jsou tu nové chodníky,
ale staré silnice.
Velmi velké pomníky,
a zajímavé vinice.

Tadeáš Kacer, 5. tř.

Pejsek a kočička

Pejsek a kočička se seznámili v parku. Pejsek na kočičku vrčel, ale po chvíli se skamarádili. Pejsek žije na statku a kočička u sousedů. Pejsek s kočičkou se stali velcí kamarádi. Spolu chodí na procházky do lesa. V létě jeli spolu na dovolenou do Jižních Čech, kde poznali hrady a zámky.

Karolína Petrásková, 5. tř.

Jednoho slunečného dne šel pan Pejsek a slečna Kočičková na koupa-

lišť. Bylo tam plno, tak se stalo, že si lehli na deku vedle sebe. Začali si spolu povídat a když večer odcházel z koupaliště, domluvili si další schůzku. Asi po půl roce spolu začali bydlet. Protože pan Pejsek měl větší byt, bydleli u něj. Měli společné zájmy. V pondělí chodili tancovat, ve středu plavat a v pátek hráli šipky v místní hospůdce. Příští rok v zimě jeli na hory do Krkonoš. Protože bylo hodně sněhu, tak si užili super lyžování.

Daniel Vojtěšek 5. tř.

Pejsek a kočička

Jednoho dne pan Pejsčík šel ven se svým pejskem na procházku, potkali paní Kočkovou se svou kočičkou. Pan Pejsčík si dal s paní Kočkovou schůzku. Na schůzku došli se svými zvířátky pejskem a kočičkou. A pan Pejsčík a paní Kočková začali spolu bydlet a pejsek a kočička taky, a tak si postavili boudu. Jak si postavili boudu, tak udělali společnou zábavu se zvířátky, které znali. Když pejsek a kočička bydleli spolu už 2 roky, tak jeli s panem Pejsčíkem a paní Kočkovou na dovolenou do hor. Jak dojeli do hor, tak pan Pejsčík a paní Kočková lyžovali a pejsek a kočička bobovali. A tak pejsek a kočička vydrželi až do své smrti.

Michaela Bařinová, 5. tř.

Předvánoční nahlédnutí do 1., 2. a 3. třídy

Mikulášská

V rámci celoročního školního projektu „Podejme si ruce“ se na naší škole uskutečnil sváteční den s názvem „Adventní čas skamarádí nás“. V pátek 3. 12. 2010 proběhlo dopolední vyučování zábavnou formou. Třídy se proměnily v předvánoční dílny, ve kterých si děti připravily dárečky, mikulášské čepičky a napsaly dopisy pro Ježíška. Vyrobyly také spoustu krásných ozdob na vánoční strom obecního úřadu. Celou školou se rozléhalo zpívání

vánočních koled a panovala zde velmi dobrá nálada.

Překvapením pro děti byla návštěva Mikuláše, čerta a anděla v podání paní učitelek. Nadílku každý dostal podle zásluh a záznamů v Knize hříchů. Děkujeme rodičům za sladkosti, které pro děti připravili.

Beseda s hasiči

V pondělí 6. 12. přišli dětem popovídat o práci dobrovolných hasičů zástupci SDH Bořetice. Ing. Jiří Michna a Michal Dufek předvedli žákům hasičskou výstroj,

kterou si chlapci a dívky mohli odzkoušet. Zajímavé povídání doplnili i promítáním fotografií ze zásluh a cvičení místní jednotky. Dětem udělaly velkou radost omalovánky, nálepky a brožurky s hasičskou tematikou. Za dárečky i besedu ještě jednou děkujeme. Na oplátku připraví žáci tanečního kroužku naší školy vystoupení na hasičský ples.

Přejeme všem občanům klidné prožití adventního času a Vánoc – D. Vajbarová, J. Michnová, R. Doležalová, třídní učitelky.

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Knihovna byla o prázdninách otevřena ze zdravotních důvodů pouze v měsíci červenci.

Od září je otevřeno již pravidelně. Přivezli jsme řadu pěkných knih z výměnného fondu Břeclav. Nakoupila jsem také mnoho zajímavých knih, které si můžete přijít půjčit. Zimní večery jsou dlouhé a s knihou rychleji utečou.

Spolupráce se školou je velmi plodná. Děti z mateřské školy si půj-

čují knihy dle různých témat, které si připravují paní učitelky. Starší žáci ze základní školy si již čtou sami a chodí si půjčovat knihy v hojném počtu. Jsou to stálí návštěvníci, čímž nechci říct, že dospěli zaostávají. Prostě kdo chce číst, ten si čas najde v každém věku. Velkou pomocí, jak děti vést ke čtení, jsou maminky a samozřejmě i škola a paní učitelky.

V knihovně si také společně s dětmi čteme různé pohádky, příběhy,

naučné knihy.

V adventním období budeme číst knihy na téma Advent a Vánoce a vyrábět vánoční ozdůbky s papíru.

V příštím roce 2011 budou v knihovně besedy a jiné zajímavé akce.

Těším se na všechny současné a budoucí čtenáře v novém roce. Přejí všem krásné a pohodové vánoční svátky a šťastný nový rok

Vaše knihovnice Lenka Grůzová

Z naší farnosti

Svatodušní modlitby za zemřelé

Texty převzaty z bořetických Farních listů

Památka věrných zemřelých patří ke dnům, které jsou pevně ukotveny v kalendářích, vždy 2. listopadu (Dušičky). Tento svátek, při kterém se projevuje úcta k mrtvým, se na našem území slavil od dob pohan- ských až po dobu, která právě náboženským svátkům nepřála. Zvyk uctívání památky zesnulých navazuje sice na předkřesťanské tradice, ale i církev od nepaměti konala modlitby a obětovala za zesulé. Roku 998 zavedl uctívání památky zesnulých

v druhý listopadový den benedik- týnský opat Odillo z Cluny, a tak se modlitby za naše předky rychle rozšířily po všech křesťanských zemích. I v naší farnosti bylo na první pohled jasné, že se děje něco zvláštního. Spousta lidí cítila v tyto dny potřebu jít na hřbitov, upravit krásně hroby svých zemřelých, zapálit svíčky a podobně. A nutno podotknout, že nikdy v roce nebývá v okolí našeho kostela tak rušno, jako právě na Dušičky.

Pro věřícího člověka by ale měl

smysl těchto svátků být někde jin- de, než mít krásně nazdobený hrob. I letos jsme měli možnost pomodlit se za naše blízké, a pomoci jim tak z očiště. Naše děti a schola Deo Gra- tias připravily meditativní pásmo se zpěvy. Pak jsme společně vyšli ve svě- telném průvodu ke kněžskému hro- bu, kde jsme se pomodlili za všechny zemřelé a dostali svátostně požehná- ní. Krásně osvětlený hřbitov k modlit- bám přímo vybízel...

Soutěž „Naše Vánoce“

Na stolku uprostřed kostela je k rozebrání předtištěná kartička do soutěže Naše Vánoce. **Soutěž je určena pro rodiče a děti** a spočívá v jakémkoliv výtvarném zpracování

toho, jak to vypadá na Štědrý den právě u vás doma. Můžete použít pastelky, vodovky, tempery, udělat koláž nebo fotografie, vystříhávat, lepit, prostě cokoliv. Hotové výtvo- ry

odevzdávejte do úterý 20. 12. 2010 v sakristii. Všechny práce budou vystaveny a odměněny, a tři nejlepší získají zajímavé ceny...

Kdy přijede Betlémské světlo?

Možná i vy patříte k nemalé sku- pině těch, kteří si nejkrásnější svátky v roce nedovedou představit bez tzv. Betlémského světla. Všichni jsme si zvykli na to, že o půlnoční mši svaté přijdeme do kostela a tam každý rok na stejném místě hoří svíce, od které si můžeme odpálit svoji vlastní svíč- ku, a přinést si tak domů kousek Bet- léma. Málokdo z nás už ale ví, **odkud se k nám Betlémské světlo dostalo a jak...** Jeho cesta do našich domovů je poměrně složitá a připomíná putová- ní olympijské pochodně. Betlémské světlo tradičně rozvázejí po celém světě skauti. Ti z Brna ho přebírají od skautů z Rakouska, kteří zabezpečují

jeho přepravu letecky přímo z Betlé- ma.

Při ekumenické bohoslužbě ve Vídni je pak předáváno skautským delegacím ze zahraničí. **Letos ho v rakouské metropoli skauti pře- vezmou v sobotu 11. 12. 2010** při bohoslužbě v místním kostele a stej- ně jako v minulých letech ho přive- zou do Brna, první zastávky v Čes- ké republice. Do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho bude Betlémské světlo předáno v obětním průvodu při mši v neděli 12. prosince v 9 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla.

Zájemci z Brna a okolí si jej budou moci převzít před katedrálou po

skončení bohoslužby do 11 hodin. Další organizace šíření Betlémského světla ve farnostech a obcích již záleží na místních podmínkách. **K nám do Bořetic se Betlémské světlo dostá- vá za záhadných okolností** pokaždé jinak. Každý rok se najde několik ochotných farníků, kteří do našeho kostelíka přinesou světlo z různých koutů našeho děkanátu. Někdy z Vrbice, někdy z Velkých Pavlovic, jindy z Hustopečí, Čejkovic, Mutě- nic, Břeclavi apod. Všechny ovšem mají jeden společný zdroj – Betlém. Bližší informace o Betlémském svět- le lze získat na internetové adrese www.betlemskesvetlo.cz.

Nové letáčky a pohledy farnosti

Na stolku uprostřed kostela a v žebračce si od dnešní neděle můžete kupovat **nové pohlednice a letáčky** naší farnosti, o jejichž přípravách jsme vás předem informovali. Připravila je pro nás paní Lidmila Chudobová a firma Stillus, kterým tímto děkujeme.

Misijní víkend

Světový den modliteb za misie, slavený každoročně předposlední nedělí v říjnu, je v České republice známý pod názvem Misijní neděle. Tento den je spojený s finanční sbírkou na podporu misijních oblastí a v celé církvi se začal poprvé slavit v roce 1926. „Misijní neděle je zvláštní příležitost, která připomíná Božimu lidu neustálou platnost jejího misijního mandátu, neboť misie je věcí všech křesťanů...“ (Jan Pavel II.). **Slaví se jako den modlitby a podpory misí** v každé diecézi, farnosti a instituci katolického světa. Papež k této příležitosti vydává poselství, národní ředitel Papežských misijních děl píše dopis, který je rozeslán do všech farností. Věřící ve všech katolických farnostech světa se během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou následující rok podporovány projekty na pomoc potřebným ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry (PMD ŠV), jehož počátky sahají do roku 1818. Tato pomoc se dostává do misijních oblastí na základě žádostí od místních odpovědných lidí. Vedoucí projektů jsou povinni vždy

Cena pohlednice je 15 Kč, cena letáčku 20 Kč. Spolu s pohlednicemi a letáčky byly do žebračky umístěny další propagační materiály farnosti (DVD, CD, hrníčky apod.), které si můžete průběžně kupovat. Zvláštní pozornost věnujte velké brožuře o naší farnosti, do které můžete

nahlédnout a počít si v ní. Brožura má sloužit především pro návštěvníky našeho kostelíka a jako podklad pro vypracování různých projektů. Kdo by měl o brožuru zájem, může si ji objednat u Veroniky Novákové. **Získané prostředky budou použity na připravované CD našich dětí.**

doložit způsob využití darovaných finančních prostředků na příslušný generální sekretariát v Římě. **Ze získaných prostředků se zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším.** Podporují se katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty, školy, nemocnice, domovy pro sirotky a staré lidi, dispensária a lepro-střediska, stavby a opravy kostelů a jiné. **V naší farnosti** jsme letos neslavili pouze Misijní neděli, ale rovnou celý Misijní víkend. Začali jsme již v pátek večer, kdy se na naši faru slétla bořetická mládež, aby společně připravila sobotní program pro děti. V sobotu ráno jsme **v rekordním počtu 79 dětí** vyrazili do našeho oblíbeného parku Bongo v Brně. Věřte nebo ne, ale slečny u pokladny si nás velmi dobře pamatují – kdo by si taky nezapamatoval takovou bořetickou bandu... Po příjezdu jsme pokračovali opět na naší faře, kde jsme si s dětmi a mládeží **promítali misijní filmy**, plnili různé misijní úkoly, atd. Snažili jsme se porozumět významu misí a pochopit, že ne všichni se mají stejně dobře jako my a **je potřeba děkovat za všechno, co máme.** Večer jsme zakončili stezkou odvahy napříč

pěti kontinenty a nočním pouštěním balonků, na které jsme zapsali všechny naše prosby a díky. Snad neoriginálnější z nich zněl takto: „Pane Bože, děkuju ti, že nemusím bydlet v Africe, ale s tou školou to budeme muset ještě pořešit.“ Snad dobrý Bůh všechny naše balonky pochytil... :-) V neděli jsme se připojili ke zbytku farníků a společně jsme se při bohoslužbě modlili za všechny potřebné z celého světa. Naš kostelík se rozezněl v rytmu divokých (a lehce vlasteneckých) písniček našich dětí a vyloudil úsměvy na tváři otce Ondřeje i našich babiček. Celý víkend jsme zakončili po mši svaté Misijním jarmarkem, kdy naši malí misionáři prodávali výrobky a materiály Papežského misijního díla. Od této neděle byla navíc v kostelíku umístěna kasička, do které každý z nás může vhodit příspěvek na našeho adoptovaného chlapce Harose Josepha z Haiti. Celoroční příspěvek na „Josífkovo“ vzdělání, oblečení a jídlo činí 6 500 Kč. **Ke dni 27. 11. jsme z kasičky získali 3 800 Kč,** proto prosíme ty z vás, kteří by ještě chtěli přispět, ale z nějakého důvodu zapomněli, aby tak učinili do příští neděle 5. 12. **Děkujeme.**

Naše děti připravují vlastní CD!

Slyšeli jste někdy při dětských mších svatých zpívat naše farníčata? A všimli jste si, jak jim to zpívání jde pěkně od plic? Určitě jste si nejednou s dětmi pobrukovali známé nápěvy s našimi vlastnoručně upravenými texty. Celý rok děti poctivě zkoušely, učily se a trénovaly a konečně dozrál čas k dlouho očekávané nahrávce. Teď přes zimu nahráváme doprovo-

dy a muziku ve studiu Vojty Herky v Ratíškovcích.

A hned zjara začneme s natáčením zpěvů. Protože ale natočení CD není vůbec levná záležitost, opět Vás prosíme o pomoc. **Příležitostí, jak přispět, budete mít hned několik** – výtěžek z prodeje vánočních pohledů, z prodeje nových pohlednic a letáků farnosti, ze vstupného

na adventní setkání schol Krok do Vánoc - to všechno jsou příležitosti k tomu, jak si pořídit něco pěkného a přitom ještě přispět na velký sen našich dětí. Věřte, že už se nemůžou dočkat, až se vám doma pochlubí s tím, že zpívaly do opravdického mikrofonu a že „jsou skoro jako nějaký superstars...“ :-)

Podivuhodné narození

Byla hluboká noc. Jeden muž chodil od domu k domu, klepal na každé dveře, aby si vypůjčil oheň pro svou ženu a právě narozené dítě. Všichni lidé však spali.

Konečně v dálce uviděl světlo a vydal se tmavou, tichou nocí za ním. Spatřil hořící oheň, kolem kterého spaly ovce, starého ovčáka a tři velké psy. Psi procitli, když muže ucítily, ale nevydali ani hlásek, ani se nepohnuli. Muž přicházel stále blíž k ohni a některé ovce, ležící těsně při sobě, překračoval. Žádná se nepolekala, nezvedla a neutekla. Starý, mrzutý ovčák, tvrdý k lidem

i k sobě, po cizinci hodil svou dlouhou holí. Hůl však cizince minula, i když byl velice blízko.

„Dobrý příteli, pomoz mi a dej mi trochu ohně. Mé ženě se právě narodilo děťátko a musím je oba zahřát.“

Ovčák chtěl odmítnout, ale s úzkostí si uvědomil, že psi neštěkají, plaché ovce zůstávají klidné, letící hůl podivně změnila směr. „Vezmi si, kolik potřebuješ,“ odpověděl.

Muž se sklonil k dohořívajícímu ohni, vzal žhavé uhlíky do rukou a položil je na svůj plášť. Uhlíky nepopálily jeho ruce, ani jeho plášť.

Užaslý ovčák se zeptal: „Co je to za podivnou noc?“

„Nepoznáš to, dokud sám neuvidíš,“ odpověděl muž a vydal se na cestu. Ovčák vstal a šel za ním.

Brzy zjistil, že cizinec nemá žádný dům, že matka s novorozenátkem leží ve skalní jeskyni. S dojetím vytáhl ze svého ranečku měkkou ovčí kožešinu a podal ji cizinci. V tu chvíli se mu otevřely oči, poznal, koho obdaroval a v srdci pocítil blízkost Božího království.

převzato E. M., Metodika 2004

Společenská kronika

Jubilanti 70 let

září

Stanislav Pazderka
Marie Chrástková

říjen

Jiřina Grégrová

listopad

Josef Bárta

prosinec

Jaroslav Novák

Jubilanti 75 let

září

Miroslav Kadlec
Ludmila Macháčová
Václav Pazderka

říjen

Františka Procházková
Marie Langerová

listopad

Anna Herzánová

Z našeho středu navždy odešli:

červen

Václav Hrabal

říjen

Anna Jurasová
Jiří Spiegl
Alenka Újezdská

listopad

Ludmila Kuchyňková
Ludmila Grégrová

Jubilanti 80 let

listopad

Zdena Jakubcová
Stanislava Grůzová

Jubilanti 90 let

říjen

Božena Sychová

Jubilanti 95 let

prosinec

Barbora Thoržová

Vítejte mezi námi:

červen

Daniel Kučera

září

Veronika Lejsková
Julie Babirádová

říjen

Sonia Bouchoucha

Sňatek uzavřeli:

září

Lucie Šauerová – Libor Stránský

Blahopřání

V sobotu 20. listopadu 2010 jsme ve slavnostně vyzdobené zasedací místnosti naší obce přivítali Terezii a Václava Pazderkovy, kteří spolu se svými blízkými oslavili zlatou svatbu. V krátkém slavnostním programu kulturní komise jsme manželům Pazderkovým poblahopřáli a do dalších společných let jim popřáli hodně porozumění, vzájemné lásky a energie k další práci pro své blízké i pro obec.

Pan Pazderka je již víc než 15 let duší energetické soustavy naší obce a i dnes ve svých sedmdesáti letech si ještě troufne pracovat při opravách obecního osvětlení, jak na zemi, tak ve výškách. Nám mladším se občas tají dech, když pan Pazderka stojí na žebříku a opravuje osvětlení.

Paní Terezku zase vídáme už bezmála čtyři desítky let pomáhat při kulturních akcích obce a vystupovat v programu slavnostních

obřadů. Paní Pazderková se aktivně podílela na budování sboru pro občanské záležitosti, který se přeměnil v dnešní kulturní komisi.

Chtěli bychom oběma touto cestou ještě jednou poděkovat za obětavou práci pro obec a popřát, aby jim zdraví ještě dlouho dovolilo užívat si radost i starostí společného života.

Jana Zemánková

Blahopřání

V sobotu 11. prosince se dožila krásných 95 let naše nejstarší občanka paní Barbora Thoržová.

Krásné jubileum oslavila mezi svými blízkými a poblahopřát jí přišli s malým dárkem také představitelé obce. Při narozeninové besedě jsme zavzpomínali na staré časy, kte-

ré už pamatují jenom naši nejstarší spoluobčané. Paní Thoržová vzpomněla na několikaletou sezónní práci v cukrovaru, na své spolupracovnice a s povděkem se vyjádřila také k tomu, jak se naše obec s léty mění. Přesto, že je paní Thoržová upoutána již několik let na invalidní

vozik, neztrácí optimismus a zajímá se o dění kolem sebe. Přejeme ještě jednou oslavenkyni hodně zdraví a spokojený život mezi svými blízkými.

Jana Zemánková

Druhá pomoc při povodních – Heřmanice na Liberecku

Letos byli zástupci jednotky SDH Bořetice vysláni na dva zásahy k povodním. První (v květnu) spočíval ve stavění hráze nedaleko Hodonína a druhý (v srpnu) v pomoci lidem postiženým povodní v Heřmanicích. Hejtman Jihomoravského kraje Michal Hašek byl svým libereckým protějškem požádán, aby na pomoc vyslal zástupce dobrovolných hasičských jednotek. Byly informovány jednotky okresu Břec-lav a požádány o uvolnění co nejvíce dobrovolných hasičů. Mezi pěti přihlášenými jednotkami byla i ta bořetická zastoupená mnou.

Po příjezdu do Heřmanic nám vodní záchranná služba z Nových Mlýnů, která zde sloužila jako polní nemocnice, nabídla stan, ve kterém jsme mohli spát. Po ubytování jsme byli seznámeni s podmínkami a proběhlo překontrolování techniky. Ráno proběhla schůze velitelů jednotek, na které jednotku, k níž jsem byl přidělen, pověřili pročištěním potoka, lesa a zpřístupnění cesty nad vesnicí. Po příjezdu na místo byl každý z nás ohromen spouští, kterou může voda udělat. Místní lidé nám vyprávěli, že v místech, ve

kterých stojíme, protékaly 4 metry vody na výšku a asi 100 metrů na šířku. Poté nastalo rozdělení úkolů a nekonečné řezání dřeva, které jsme na místě i pálili, protože jsme neměli k dispozici techniku, která by jej odvážela. Přišel večer a následoval návrat do Heřmanic. Večeře, hygiena a údržba techniky se protáhla až do pozdních nočních hodin.

Druhý den ráno zněl úkol stejně, ale byl nám na pomoc přidělen bagr a hasičský vyprošťovací tank. Se stmíváním následoval návrat do Heřmanic. Pak nám byl přes vysílačku oznámen výjezd pro zraněného obyvatele, ke kterému jsme se

museli přebrodit přes potok a odvést ho do polní nemocnice a zpět. Opět proběhla údržba techniky.

Třetí den byla naše role totožná jako ve dny minulé, jen s tím rozdílem, že celý den hustě pršelo, takže jsme se vraceli „domů“ promočení a byl nám nabídnut čaj. Poslední den proběhlo balení a odjezd, po kterém jsme byli vystřídáni jednotkou z Tvrdonic. Tak skončila moje pomoc při povodních v Heřmanicích, které byly v roce 2006 Vesnicí roku Libereckého kraje.

*Radomír Újezdský
člen J-SDH Bořetice*

Sbor dobrovolných hasičů Vás srdečně zve na

HASIČSKÝ PLES,

který se bude konat dne 19. února 2011
v KD Bořetice.

Hraje skupina THE TEACHERS

Bohatá tombola a občerstvení zajištěny.

Rybářské sdružení Bořetice

Rok 2010 byl pro nás rybáře poměrně těžkým obdobím. Po povodni, která začátkem června málem vyplavila dolní rybník, jsme se po celý zbytek roku trápili s vysokým stavem spodních vod na obou rybnících.

Vysoký stav vody celoročně ztěžoval přístup k vodě a značně zneprí-

jemňoval údržbové práce, zejména sečení trávy. Zde bych rád poděkoval našim členům, kteří sekali trávu v holinkách a byli mokří snad i za ušima. Nejhorší byla skutečnost, že hladiny rybníků se vyrovnaly s hladinami spodních vod a okolní pole se stala neobdělávanými bažinami. Na poli za Jedličkovým se v nižších

místech tvořily velké louže vody, které v některých místech zasahovaly až na cestu, ta se pak stávala nesjízdnou. Aby byl umožněn příjezd k rybníkům, musely být přes cestu prokopány kanálky, kterými voda volně protékala a cesta se stala sjízdnou nejen pro rybáře, ale i pro cyklisty a ostatní, kteří si náš rybník

oblíbili.

Problém vysoké hladiny rybníků i spodních vod se snažíme řešit společně s obcí. Řešením by mohlo být položení odtokové roury se zpětnou klapkou, která by udržovala stálou hladinu. Ovšem toto řešení, byť technicky jednoduché, je naopak nesmírně složité po stránce administrativní, protože jakýkoliv zásah do tělesa hráze říčky Trkmanky vyžaduje spoustu povolení.

Co se týče stavu toku říčky Trkmanky mezi Bořeticemi a Velkými Pavlovicemi, skutečnost, že „stoleté vody“ se začínají ve velmi krátkých intervalech opakovat, ale i kvůli blízkému se termínu výstavby cyklostezky, jsme na dolním rybníce započali s navážením hlíny na ochrannou hrázku. V současné době je navezena hlavní část v nejvíce ohrožených místech, v tomto úseku zbývá dokončit kousek před „boudou“, kam se těžká technika nedostala. V těchto místech byla navezena hromada hlíny, která se upraví menším strojem. V další etapě se bude s hrází pokračovat v části u Hájku. Teprve po navezení celé hráze bude provedena její finální úprava, což znamená, že současný

stav ještě zdaleka neodpovídá našim plánům.

Co nám vadí, je skutečnost, že někteří lidé výstavbu ochranné hrázky špatně pochopili. Na hromady k boudě, které jsou nachystané na dokončení, navážejí materiál, jenž je evidentně z nájezdů k domům, který se odstraňuje kvůli výstavbě chodníků. Tento materiál budeme muset odvést, protože je nadbytečný a navíc většinou obsahuje kusy cihel a betony, které se při konečné úpravě nedají použít jako podklad pro zatravnění. Nemluvě o tom, že nám nákladní auta znovu rozjezdila přístupovou cestu, která byla po navezení srovnána.

Ovšem, i přes nepřízeň počasí a vysoký stav vody, byla letošní sezona stejná jako ty předchozí. Se zpožděním, kvůli povodni, ale ještě před začátkem prázdnin jsme uspořádali tradiční rybářské závody. Ty jsou pořádány zdarma, zejména pro naše nejmenší občanky ku příležitosti dne dětí. Ještě jednou bych chtěl poděkovat pořadatelům, ale i paní Aničce Novákové za již tradiční obsluhu bufetu. Dále bych chtěl poděkovat všem, kteří se celoročně podíleli na pracích spojených s údrž-

bou a provozem rybníků. Díky patří rovněž těm, kteří se kolem rybníků nejvíc „naběhají“, a to hospodářům Bohumilu Fridrichovi a Františkovi Mátlovi. Panu Mátlovi děkujeme za vedení rybářského kroužku, ve kterém děti učí nejen rybařit, ale i pravidla lovu a chování v přírodě. Ovšem naše největší poděkování patří vedení obce a sponzorům, bez jejichž pomoci bychom si naši činnost nedovedli představit.

V letošním roce se nám díky slušnému zarybnění začíná rozjíždět i prodej povolenek pro hosty. Pokud si budou chtít naši občané nebo jejich návštěvy na rybnících zarybařit, ať se prosím obrátí na Jaroslava Nováka, Bohumila Fridricha nebo Františka Mátla. V případě jakéhokoliv dotazu týkajícího se rybníků se obraťte na některého z členů výboru RS, rádi všem odpovíme.

Omlouváme se všem, kterým jsme částečně omezili nebo zkomplikovali přístup k dolnímu rybníku. A rybářům i nerybářům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně štěstí v roce 2011.

*Karel Zálešák
RS Bořetice*

Myslivecké sdružení

Myslivecké sdružení Bořetice uspořádalo ve dnech 20. a 21. srpna tradiční závody ve střelbě na asfaltové terče. První den se konal trénink a vlastní závod proběhl o den později. Závod měl jako každý rok širokou odezvu hlavně mezi mysliveckou veřejností. Zájem o tuto akci však projevila i laická veřejnost, protože naši kuchařsky zdatní členové jako vždy připravili řadu mysliveckých specialit. Proto každý, kdo měl o nějaké zvěřinové jídlo zájem, si mohl v těchto dnech dojít na mysliveckou chatu pochutnat. Ceny jídel byly jako vždy příznivé.

Přes léto a podzim probíhaly opravy krmných zařízení, jakými jsou příprava na nadcházející zimu. Byly udělány zásoby vojtěšky, které

byly rozvezeny do seníků po celém revíru. Velmi dobře se začíná osvědčovat nový seník zbudovaný během léta. Byl postaven ve volných chvílích našimi členy. Jedná se o kombinaci seníku, jesliček a krmného zařízení pro drobnou zvěř a slaniska.

Od konce léta rovněž proběhlo zavezení ostatních krmných zařízení zbytky po zpracování polních plodin. Toto krmení bylo zajištěno ve spolupráci s místním zemědělským družstvem. Proto místním družstevníkům patří poděkování za spolupráci. Krmení probíhá i v současné době. Někdy za pomoci mechanizace (poděkování patří obecnímu úřadu), a pokud to není možné, i třeba pomocí obyčejných saní (viz foto).

Koncem roku bývá pokaždé doba honů. Letos však bylo nutné některé hony zrušit. Tento rok byl totiž velmi nepříznivý pro stavy zvěře. Mokré jaro vůbec nepřálo vývinu letošních mláďat. Došlo k úhynům vlivem mokra a podchlazení.

Jestliže jsou takové úhyny zvěře způsobeny vrtochy přírody, člověku nezbyvá nic jiného než se s daným stavem smířit. Jediné, co může v dané situaci udělat, je zintenzivnit péči o ty tvory, kteří nepříznivé počasí překonaly. Dokonce si musíme zvykat i na houstnoucí dopravu, která každoročně způsobí určité ztráty na zvěři drobné i na srnčí. Je to daň za všeobecně rozšířený motorismus. Co se ale jeví jako úplně zbytečné ztráty, jsou úhyny zvěře způsobené tou-

lavými a volně puštěnými psi a také jezdci na tzv. čtyřkolkách. Hlavně v zimních měsících v době strádání může mít každé zbytečné rušení a plašení zvěře fatální následky. Zvěř se snaží před těmito rušivými jevy utíkat (většinou se jí to i podaří), ale ve sněhu a mrazu dochází k velkému vysílení (zvláště v době potravní nouze), které může končit nezřídka i zápallem plic a následnou smrtí.

Proto bychom chtěli apelovat na všechny majitele psů, aby své svěřence nenechali volně toulat, aby je nepouštěli z vodítka na vzdálenost, ve které pes již není pod kontrolou. Každý pes je totiž od přírody šelma, a pokud má příležitost, tak si lov chce aspoň vyzkoušet. Podobné je to s řidiči čtyřkolek, které nepatří na pole a louky, ale pouze na silnici a účelové komunikace. Jízda bez patřičného povolení po pozemcích, které jim nepatří, není v souladu se zákony republiky. Navíc tito jezdci plaší zvěř a důsledky jsou úplně stejné jako u již zmíněných psů.

Při této malé bilanci před koncem roku je potřeba zmínit jeden nešvar, se kterým se často setkáváme. Jedná se o vyvážení odpadků všeho druhu na všechna možná místa v honitbě. Je velice smutné se dívat na spoustu hromad stavební sutě v okolí polí, vinic a sadů. Na spoustu igelitových pytlů naplněných vším, co se do nich vleze. Na hromady PET lahví – hlavně v okolí vinic. Je s podivem, že někteří lidé, místo aby zajeli na blízký sběrný dvůr, neváhají najezdit i mnoho kilometrů po polních cestách, aby se tam na místě, kde je nikdo nevidí, zbavili svých „přebytků“.

Závěrem bych chtěl pozvat všechny na myslivecký ples, který se bude konat jako vždy hned po novém roce na úvod plesové sezóny. Budou pro Vás nachystány zvěřinové speciality, bohatá tombola a dobrá zábava. Těšíme se na shledanou na plese.

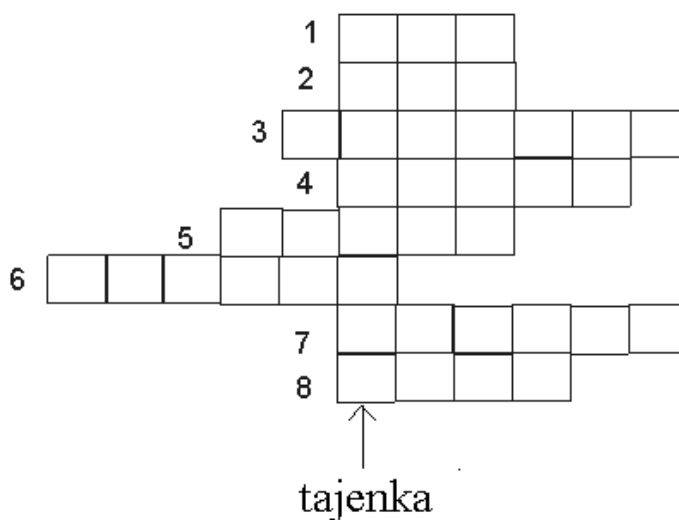
Mgr. Šebesta Radim

Okénko pro mladé myslivce

Vyplňte křížovku

1. listnatý strom, jehož plody se nazývají bukvice
2. kočkovitá šelma žijící v lese
3. lesní pták, jehož samička klade vajíčka do hnízd cizích ptáků
4. dravec
5. náš jediný jedovatý had
6. náš jediný opadavý jehličnatý strom
7. členovec žijící v lese, může přenášet nebezpečné nemoci
8. náš národní strom se srdčitými listy (pozpátku)

Řešení

Kalendář kulturních akcí Obce Bořetice na rok 2011 _____

8. ledna 2011

MYSLIVECKÝ PLES

pořádá Myslivecké sdružení Bořetice

15. ledna 2011

PLES OBCE BOŘETICE

pořádá Obec Bořetice za přispění podnikatelů

16. ledna 2011

ZÁJEZD DO BOLERADIC NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ „BABIČKA“

pořádá Obec Bořetice

22. ledna 2011

PLES SPORTOVců

pořádá TJ Sokol Bořetice, oddíl kopané

5. února 2011

KROJOVANÝ PLES

pořádá bořetická krojovaná chasa

12. února 2011

PLES MODRÉ HORY

uskuteční se ve Velkých Pavlovicích

13. února 2011

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES

pořádá Obec Bořetice

19. února 2011

HASIČSKÝ PLES

pořádá SDH Bořetice

26. února 2011

PLES SVOBODNÉ SPOLKOVÉ REPUBLIKY KRAVÍ HORA

pořádá SSRKH

5. března 2011

VÍTÁNÍ JARA VE SKLEPECH POD KRAVÍ HOROU

pořádá SSRKH

17. dubna 2011

DEGUSTACE

pořádají SSRKH Bořetice, Obec Bořetice

24. dubna 2011

VELIKONOČNÍ VÝSTAVA VÍN

pořádají SSRKH Bořetice, Obec Bořetice

30. dubna 2011

APRÍLOVÉ ZPÍVÁNÍ MUŽÁCKÝCH SBORŮ

pořádá mužácký sbor Svodničan

7. května 2011

MÁJOVÉ PUTOVÁNÍ PO MODRÝCH HORÁCH

pořádají obce Bořetice, Němčičky, Kobylí, Vrbice, Město Velké Pavlovice, SSRKH Bořetice

15. května 2011

ŠKOLNÍ AKADEMIE
BUCHTOBRANÍ

pořádá ZŠ a MŠ Bořetice
pořádá Obec Bořetice

28. května 2011

DEN OTEVŘENÝCH SKLEPŮ

pořádá SSRKH Bořetice

25. června 2011 KRAJEM ANDRÉ 2011	pořádají Obec Bořetice, Město Velké Pavlovice, Obec Vrbice, Obec Starovičky, Město Hustopeče, SSRKH Bořetice
23. července 2011 ANNAFEST 2011	pořádá Římskokatolická farnost Bořetice
24. července 2011 POUŤ KE SV. ANNĚ	pořádá Římskokatolická farnost Bořetice
29. července 2011 STAVĚNÍ HODOVÉ MÁJE	pořádá bořetická krojovaná chasa
30. července 2011 PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ Svodničan	pořádají Obec Bořetice a mužácký sbor
31. 7. 2011 – 2. 8. 2011 KROJOVANÉ HODY	pořádají stárci a krojovaná chasa
20. srpna 2011 ZARÁŽENÍ HORY	pořádá SSRKH Bořetice
10. září 2011 PUTOVÁNÍ PO MODRÝCH HORÁCH	pořádají obce Bořetice, Město Velké Pavlovice, obce Vrbice, obce Kobylí, obce Němčičky, SSRKH Bořetice
8. října 2011 11. ročník BĚHU ZA BOŘETICKÝM BURČÁKEM A BĚHU BOŘETICEMI	pořádají Obec Bořetice, TJ Liga 100 Praha, Běžecký klub Hodonín, SDH Bořetice
27. října 2011 LAMPIONOVÝ PRŮVOD*	pořádá Obec Bořetice
11. listopadu 2011 MARTINSKÉ VÍNO	pořádá Hotel Kraví hora
12. listopadu 2011 MARTINSKÉ VÍNO	putování po vinných sklepech
10. prosince 2011 VÁNOČNÍ KONCERT	pořádají Obec Bořetice a Římskokatolická farnost Bořetice
11. prosince 2011 SETKÁNÍ SE SENIORY	pořádá Obec Bořetice
17. prosince 2011 VÁNOČNÍ JARMARK	pořádají Obec Bořetice, SDH Bořetice
27. prosince 2011 ŽEHNÁNÍ VÍNA	pořádají Obec Bořetice, SSRKH Bořetice

Pozvánka na divadlo

Srdečně zveme všechny občany na divadelní představení do Boleradic.

16. 1. 2011 v 15.00 hodin.

Odjezd autobusu je ve 14.00 hodin od pošty v Bořeticích.

Zájemci, hlase se na Obecním úřadě v Bořeticích nebo na telefonním čísle 519 430 103.

Božena Němcová – František Pavlíček: Babička

DS bratří Mrštíků Boleradice

Kdo by neznal krásnou knihu české spisovatelky Boženy Němcové „Babička“. Začala ji psát roku 1853, v těžkém období svého života, krátce po smrti syna Hynka. Předtím se dlouhá léta věnovala sbírání materiálů z lidového života, ať se jednalo o zapisování pohádek, vyprávění, zvyků, či lidového oblečení. V „Babičce“ tak zúročila nejen vlastní vzpomínky na dobu svého dětství a na svou babičku Magdalenu Novotnou, ale i svoji předchozí práci. Podařilo se jí zachytit život na české vesnici 19. století.

Divadelních zpracování „Babičky“ je celá řada, od autorů známých, jakými jsou František Pavlíček, Jaromír Pleskot, Adolf Wenig, až po ty méně známé. Znamé jsou i filmové adaptace. „Babička“ z roku 1940 s Terezií Brzkovou, z roku 1971 s Jarmilou Kurandovou a Libuší Šafránkovou, k níž scénář napsal František Pavlíček s režisérem Moskalým.

Režisérka souboru Alena Chalupová sáhla po drammatizaci F. Pavlíčka a hru dále obohatila o další prvky. Na jevišti se sešli vedle zkušených herců také úplní začátečníci a řada dětí. A to je na tomto divadelním počínu asi nejcennější, protože to znamená, že divadlo v Boleradicích skutečně žije...

Stárci, stárky a krojovaná chasa

Vás srdečně zvou na

Krojový ples

který se koná v sobotu 5.2.2011

v kulturním domě v Bořeticích od 20.00 hodin

Předtančení Slovácké besedy

Hraje DH Sokolka

Bohatá tombola. Občerstvení zajištěno

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍČ

Pozvánka na

ŽEHNÁNÍ MLADÉHO VÍNA,

které se uskuteční v pondělí

27. prosince 2010 v 15:00 hodin v kulturním domě v Bořeticích.

Hudební doprovod cimbálová muzika Mládí z Čejče pana Romana Veverky, mužský pěvecký soubor Svodničan, Kvarteto zpěvaček, chrámový sbor Deo Gratis, Skaličánek z obce Radošovce, taneční skupina Jasenka ZUŠ Radošovce, dechová hudba Horenka, zpěvácká skupina Radošjované, degustaci vín p. Gréc z obce Radošovce

*Vinaře prosíme o vzorky vína, hospodyňky o pomazánky.
Všichni jste srdečně zváni.*

TENTO MIKROPROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ,
Z PROSTŘEDKŮ FONDU MIKROPROJEKTŮ SPRAVOVANÉHO REGIONEM BÍLÉ KARPATY

Verše Oldřicha Damborského

Zimní ženy

*Jsou ženy zimní metelice ve vrcholcích staletého dubu,
jsou ženy oblé a ladné jako závěje na holém poli,
jsou ženy kapličky se sochou bohorodičky na pustém kopci, nic je nezabolí,
jsou ženy zralé ledové víno, pod slupkou moudrosti plné sladkého nerozumu,
jsou ženy jako poslední jablíčko v jablůnce strapaté,
jsou ženy tvrdé jako zamrzlé zrcadlo tůni odrážející bledou Lunu,
jsou ženy měkké vločky snášejí se z šedých oblak božího trůnu,
jsou ženy jiskřivé, jako když cinkne lžička ve stmívání při čaji o páté,
jsou ženy nevyzpytatelné jako laní stopy jdoucí panenskou plání ledabyle,
jsou ženy věrné jako paličky cimbálu věrné jeho strunám v teplém sklepě,
jsou ženy přelétavé jako poštolky kroužice nad hloučkem zajíců sveřepě,
jsou ženy nevěrné jako vlčice utíkající vlků mnohonásobné přesile,
jsou ženy náruživé, s jakou tvrdošíjností vinař v mrazu stříhá révu,
jsou ženy nebezpečné jako placatka kořaličky u roztopených kamen,
jsou ženy zárlivé na dceru sněženku i na stařenu vrbu a proutků pramen,
jsou ženy pobožné, které vzdají se přepychu a vzývají havrana v kléru,
jsou ženy vinice, štíhlé, s bílými diamantovými střevíčky sněhu,
jsou ženy hřejivý cikánský ohýnek uprostřed palouku v hlubokém lese,
jsou ženy skleničky plné vína, jejichž jas se sklepením nese,
a jsou ženy, jež hledají víc skalnatou lásku než mechovou něhu...*

Vinice schylující se k zimě

Reznou tvé vlasy a těžknou prsy bobulí, pas ti zeštíhlé opadavými rývkami, jehlicemi zůstaly klasy, kdo se k tobě přitulí, když milenec Červen shořel na uhel a z burčáku léta zůstaly jen slivky?

Poček si na toho grošáka, co Jarem ho zvou, ještě bílý sníh, ale už hnědá voňavá hlína, pak vyhoupni se do křišťálového sedla vánku, zase zajiskří se smaragdové tvé oči listí a zase zatleská křídly vlaštovek klaka, sokol na javoru to vše bude hlídat a slunce otočí jiné doby stránku.

A Březen to zase proutky jívky bude jistit. Ale ještě je to daleko, ještě bude létat sněhu peří a svatě dítě se narodí a do bílé tmy bude svítit sklepní baroko, ale ten, kdo si věří, jen lehký úsměv v mrazu nadhodí...

Zatím reznou tvé vlasy a těžknou prsy bobulí...

Pohádkové Vánoce

Uprostřed vločky schován diamant
Na začátku zimy zapouzdřeny Vánoce,
Uprostřed skořápky horoucí srdce
Skleněné sáně s dárky vjíždí na mlat...

Celý rok po sobě rafali
Hodinu nevydrželi spolu v místnosti,
Teď usmívají se a obírají spolu rybí kosti
Malá vánoční hudba jako halali...

Andělské Vánoce

Jsme ponořeni mělce ve sněhu
a rukama máváme jako křídly,
k tobě, Anděli, si chodím pro něhu
zase do Vánoc naše rady zřídly.
A přece přibylo jedno batolátko
je jedno, či na slámě, nebo v srdcích
a vlci smutěnek byli náhle krotcí
s tebou, Anděli, mám v ústech sladko...

Relativní Zima

Ve vložce skrytý diamant
nad nahou vinicí
krouží ofrakovaný havran,
její amant,
natažené dráty vlasů
rozechvívají
tesknou melodii,
jen ti, co vidí ve sněhu
peří krásu,
jen ti přežijí...

Novodobé Vánoce

Čtyřkolka, blond barbína v akčních hrách
losos na kmíně a šampaňské značky Crystal,
skleněný sob se Santa Clausem jemně přistál
mezi ty dva, jímž anděl lásky někam plách...

Moravský Kristus

Na kopci mezi vinohrady
místo k rozjímání,
dvě lavičky a mezi nimi kříž
s vyřezanou tváří Krista.
Trnová koruna je spletena s vinných révů
a vůbec nebolí.
A jeden lotr – strašák na špačky,
po pravici,
a druhý lotr – strašák na zloděje,
po levici
dělají mu společnost.
Jak lehké je zesnout v této
blažené krajině
s kapkou modrého portugalů
na rtu...

Bořetický básník Oldřich Damborský získal ocenění v literární soutěži Mělnický Pegas za báseň Moravský Kristus, a to 3. místo v prestižní, nejtěžší kategorii D (ti básníci, kteří již vydali alespoň jednu básnickou sbírku).

Celý cyklus jeho básní prezentovaný v soutěži opěvuje krásu jižní Moravy a poctivou práci vinařů.

Fotogalerie

Hody a hodky

Předhodové zpívání

Paní Barbora Thoržová oslavila 95 let

Zlatá svatba manželů Pazderkových

Fotogalerie

Setkání se seniory

Setkání ze seniory

Zarážení hory

Zarážení hory

Fotogalerie

Zahájení školního roku

Vánoční jarmark - Vystoupení souboru a návštěva starosty s doprovodem z obce Radošovce

Vánoční jarmark

Vánoční jarmark – děti pouštějí balonky štěstí

Fotogalerie

Jarmark

Jarmark – mužácký sbor Svodničan

Jarmark – vystoupení MŠ a ZŠ

Jarmark

Jarmark – vystoupení ZUŠ Velké Pavlovice

Fotogalerie

Jarmark – výroba vánočních ozdob a suvenýrů

Jarmark – výroba vánočních ozdob a suvenýrů

Vandalové ještě nevyměřeli

Příčný práh na vjezdu do Bořetic

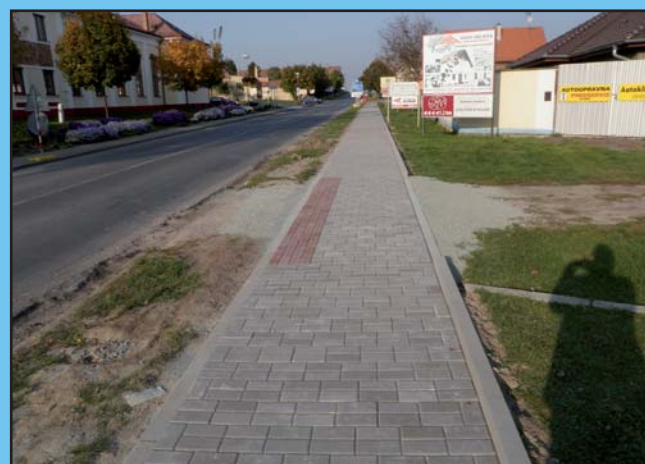
Fotogalerie

Chodníky před rekonstrukcí

Výstavba nových chodníků

Výstavba nových chodníků

Bořetické listy č.3/2010

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Marie Hamalová, Ing. Kateřina Michnová, Jana Procházková
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@boretice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Výtisk zdarma.

Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav